

SLOVENSKI NAROD.

»Saj vsak dan avtor, izimši nedelje in praznike, ter večja po pošti prejeman za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 44 K, za pol leta 22 K, za četrt leta 11 K, za en mesec 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne osira. — Za oglasila se plačuje od petostopne peti-vrste po 12 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati! — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst. upravništvo pa v pritličju. — Upravištvu najse blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Gredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10. h.

Upravištvu telefon št. 85.

Ali je to pošteno?

Vse slovenski javnosti je znano, koliko morajo pretrpeti slovenski akademiki na nemških visokih šolah od strani nemških profesorjev in nemških dijakov. Mirni značaj slovenskega dijaštva prenese molče marsikatero krivico, le če je pritisk prevelik, takrat vzroji tudi sicer tako mirni dušam kri in skušajo se otresti neznosnega jarma. Slovensko dijaštvo, razkropljeno sicer v razne frakcije, se o btakih prilikah strne v eno vrsto in skupno gre proti zatiralcem.

Tako se je zgodilo tudi letos ob priliki zadnjih nemirov na graškem vsečilišču. Vsa slovenska javnost je simpatizirala z nami. Da, tudi med Nemci se je dobilo mnogo poštenjakov, ki so popolnoma odobraval naš nastop in obsojali nesramno izzivanje in žaljenje od strani burševstva. Celo nemški časopisi so molčali — v svesti si, da, kar je obsodbe vredno, se ne sme zagovarjati — dokler ni prišel »Slovenec«, ki je prvi zagovarjal nastop burševstva in metal slovenskemu dijaštvu polena pred noge ter skušal oslabiti vtisk, ki ga je napravilo slovensko dijaštvo s svojim odločnim nastopom.

V četrtkovi številki piše »Slovenec«:

»Slovenski liberalni akademiki se zadnji čas nenavadno razburjajo. Sli bi sicer preko njih na dnevni red, da ne bi se nam mladi ljudje smilili. Nekateri graški liberalni dijaki na primer zdaj v »Narod« pisarijo članke proti nemškemu burševstvu, ker ne pripoznava slovenskim dijakom na vsečiliških tleh enakopravnosti. To je res hudo, toda liberalni slovenski akademiki so zadnji, ki bi imeli pravico se proti temu pritoževati. Ko so nedavno burši iztisnili iz vsečiliške avle »Karolino« in katoliške akademike z veliko vmeno pretepali, so nekateri slovenski liberalni akademiki to početje odobraval. Nekaj teh akademikov je sledilo za sprevedom nemških buršev in dajalo svojemu pasivnemu veselju duška v protiklerikalnih vzklikih in pomenkih. Burši so premikastili katoliške akademike na podlagi njihovega namišljenega gospodstva na vsečiliških tleh, zdaj pa ta »Hausherrrecht« uporabljajo proti Slovanom. Ako so slovenski liberali odobraval prvo, jim mora tudi slednje biti prav.«

Konstatiramo najprej, da je slovensko napredno dijaštvo v Graden

bilo popolnoma indiferentno pri pretepih med klerikalnimi in nacionalnimi burši. Burši je za narodnega Slovence burši, pa naj bo že črno pobarvan ali pa črno-rdeče-umeno! Vse drugače je to za klerikalnega Slovence. Pri imenovanih nemirih so naši klerikalni akademiki pod vodstvom znanega Terseglava tudi aktivno nastopili za burše, seveda za črno pobarvane. Pri tem jih ni prav nič ženiralo dejstvo, da so ti burši člani »Südmarke« in »Schulvereine« in da njihovo klerikalno glasilo pozivlja klerikalne Nemce, naj mnogoštevilno pristopajo imenovanima, proti Slovincem ustanovljenima društvoma. Terseglav in njegovi gardiji je bilo dovolj, da so ti burši črni. Similissimi gaudet!

Če je res kateri akademik govoril oziroma dajal duška svojemu protiklerikalnemu mišljenju, to je popolnoma irelevantno za stvar samo. Dejstvo je, da se nikdo ni mešal v te prepire, česar klerikalci o sebi ne morejo trditi.

Najlepše pa šele pride.

Ko je slovensko dijaštvo protestiralo proti izzivajočemu in žaljivemu postopanju nemškega burševstva proti slovenskim akademikom, so se temu protestu pridružili tudi klerikalni »Zarjani«. In zdaj pride »Slovenec«, glasilo stranke, ki ji pripadajo »Zarjani«, in pravi, da so burši imeli prav, da so Slovence hrulili in žalili. Kaj porečete k temu gospodje »Zarjani«? Ali naj bo »Slovenec« se naprej vaš evangelij? »Slovenec« ki ni ob priliki nemirov zapisal niti ene črke slovenskemu dijaštvu v prilog, ki pa ima drzno čelo, da zdaj odobrava postopanje nemških buršev in se norčuje iz slovenskih akademikov, ki morajo že itak dovolj neslanosti prenašati od drugih strani? Gospodje, kje je vaš pogum, da bi obsodili tako izdajalsko početje?

Nadalje piše »Slovenec« v isti številki, ko je ponatisnil resolucijo, sprejeto na protestnem shodu slovenskega naprednega dijaštva na Dunaju proti ustanovitvi druge nemške gimnazije na Kranjskem:

»Ta resolucija je pljusek v vodo. Kako morejo slovenski napredni dijaki natveziti javnosti, da se je na Kranjskem ustanovila druga nemška gimnazija? Dejstvo je, da je S. L. S. dosegla, da se je popolnoma poslovnila dozdej nemška I. državna gim-

nazija v Ljubljani in da se morajo Nemci iz nje preseliti s svojimi razredi drugam. Če liberalni akademiki nadalje zahtevajo, da se vse kranjske gimnazije poslovenijo, je to čisto nepotrebno, ker je to S. L. S. že sama dosegla brez pomoči »svobodomiselnega« dijaštva. Ravno tako je S. L. S. že zdavnaj storila korake za oživetje slovenskih srednjih šol na Štajerskem, Koroškem in Primorskem. Žalostno je le, da je napredno dijaštvo moralo člane »Jugoslovanske zveze« na slednje šele zdaj posebej opozoriti, ko so poslanci S. L. S. brez kakšnega opomina na to že zdavnaj storili. Čudimo se le in zelo pomilujemo napredne mladeniče, da se dajo tako vleči. Le lepo mirujte, gospodje: S. L. S. bo sama storila, kar ve, da je v korist slovenskega ljudstva. Napredna mladina naj rajši pridno študira, namesto da trati čas s tako zakasnelimi resolucijami.«

Z ozirom na to poročila »Tagespost«, da se je vršil na Dunaju shod za slovenske srednje šole in pristavlja: »Es muss festgestellt werden, dass dieser Veranstaltung eine ernste Bedeutung nicht zukommt. Die eigene Presse macht sich über die Veranstalter und ihre Grossmannssucht lustig und »Slovenec« nennt das ganze einen »Schlag ins Wasser.«

No, nacionalna, za svobodno šolo in reformo zakona goreča »Tagespost« in za slovensko ljudstvo vneti »Slovenec« v bratskem objemu — proti slovenskemu dijaštvu. To je gotovo »v korist slovenskega ljudstva«, kaj ne?

Toda eno vprašanje »katoliški« akademikom S. L. S. Znano vam je, da S. L. S. slovenski svet za nos vodi, ko hoče javnosti natveziti, da je dosegla uspeh z delitvijo ljubljanske I. državne gimnazije, češ, Slovinci so pridobili 4 slovenske gimnazije, Nemci pa niso dobili druge nemške gimnazije, ker »se morajo preseliti s svojimi razredi drugam«. Te nelogične menda tudi »brihtni« verniki S. L. S. ne razumejo! In vi, visokoletni, ki se štejete med akademično izobražene, morate to godljno pozirati in verjeti na »Slovenčeve« besede! Kje je vaša akademična čast, kje vaš ponos, da s krepko pestjo ne odbijete tako drznega napada na vašo pamet? Ali boste še nadalje trpeli, da vas S. L. S. tako vleče in da vas vpreže v svoj strankarski voz, katerega morate vleči čez drn in strn? Ali ste že izgubili zadnjo trohico lastne sode, ali so pri vas že popolnoma spodkopana

tla z zdravemu razumu? S tem, da to verjamete, da proti temu ne nastopite, dokazujete, da ste pač klerikalni akademiki, toda slovenski akademiki ne nikdar! Slovensko napredno dijaštvo naj iz vašega postopanja izvaja konsekvence in računa z vami samo kot s klerikalnimi vseučiliščniki.

Pa še eno!

Kaj porečete k temu, da je »Slovenec« odgovorni urednik hrabro udrihal, obrekoval in lagal čez poštena slovenska dekleta, zdaj jo pa še hrabrejše popihal pred roko pravice? — Kje je tukaj čut pravičnosti, kje poštenost in doslednost? In vi se prištevate taki stranki, vi ste njena »avant-garde«! Lepi »katoliški« akademiki! Omnia ad majorem dei gloriam!

Pismo s Hrvaškega.

(Justhova pomoč hrvaški obstrukciji. — Rakodczajeva politika. — Kdo so Rakodczajevi pomočniki?)

V Zagrebu, 23. nov.

Nepričakovano je nastal velik preokret na korist hrvaški obstrukciji.

Razložil sem v svojih prejšnjih dopisih, kako se Madžari ne morejo odločiti za revizijo poslovnika, ker bi bilo to dejanje dvorezni meč: ljuto bi lahko zadel same Madžare, ki baš v čim najbolj liberalnem poslovniku zno izmed glavnih jamstev svoje ustavnosti, glavno orožje v borbi proti vsakemu poskusu, da bi nastopila proti njihovim »narodnim težnjam« v parlamentu morda kaka nasilna večina.

Edini Wekerle iskreno želi revizijo poslovnika, ker hoče s tem onemogočiti vsako obstrukcijo. Toda večina madžarskih poslancev, ki ne zapu Wekerleju, bi rada pridržala ta poslovník, ki bo morda dobrodošel tudi njim samim, vendar pa bi bili v dno svoje »svobodomiselnosti« zadovoljni za tako omejitve poslovnika, oziroma odkrito kršenje zakona, s katerim bi se zadelo in onemogočilo samo hrvaško obstrukcijo.

To bi pa bilo mogoče doseči, ako bi se Hrvatom odvzela pravica govoriti v parlamentu hrvaško. Ta pravica pa se ne more odvzeti z enostavno spremembo poslovnika, ker je to dolga nagodba iz leta 1868., a ta se sme spreminjati samo v sporazumu vseh onih faktorjev, ki so jo sklenili. Zato ni preostalo drugega, kakor da

zbornočno predsedstvo poskusi vse, s čimer bi se dala ta pravica Hrvatov čim najbolj omejiti.

Vodja klerikalne ljudske stranke Rakovszky se je kot zbornočni podpredsednik takoj pokazal pripravljenega, da potepta zakon. Skupno s podpredsednikom Navayjem, članom ustavne (bivše liberalne) stranke je jel uvajati prakso, da ne dopušta k poslovníku govoriti hrvaški, češ, da je službeni jezik parlamenta madžarski in da se o znotrajnih stvareh parlamenta sme govoriti samo madžarsko. In tako ta dvojica ob protestu hrvaške delegacije ne dopušta po tej formuli govoriti posamnim hrvaškim govornikom niti dve minuti.

Predsednik zbornice Justh je bil nekaj časa bolehen, toda že takrat se je slišalo, da ne odobrava nasilnega postopanja svojih podpredsednikov, toda mislilo se je, da bo samo s svojo pasivnostjo dokumentiral tam svojo staro liberalnost. No, Justh je končno te dni prišel v parlament ter prešel iz pasivnosti v aktivnost. Justh je med tistimi zelo redkimi madžarskimi parlamentarci, ki je materialno neodvisen, čisto značaj, ki ga resnično vodijo v politiki stare svobodne ideje iz leta 1848. Boja proti Tiszi se je lotil pošteno, odkrito je obsojal nasilja bivšega predsednika Perczela, zato pa tudi ni mogel hoditi po njegovih stopinjah. In kako svež je še spomin na te dneve narodnega odpora! Ali res more madžarstvo napredovati samo pod pogojem nespoštovanja tuje svobode, gazeče jasne zakone? A kako se s takim postopanjem odpirajo vrata tujemu nasilstvu!

Justh se je odločil, da se z vso svojo avtoriteto upre postopanju podpredsednikov. Javno je povsod obsojal prakso, ki sta jo uvedla s tem, da bi se v gotovih slučajih hrvaškim delegatom prepovedalo hrvaško govoriti. Tako je postala kriza v predsedništvu. Na Justhovi strani je zakon, toda na strani Rakovszkega in Navayja je ogromna večina parlamenta. Justh je trdovratno zahteval, da se tudi podpredsednika pokorita zakonu ter se pridružita njegovim pravnim nazorom. Justh je zahteval pri tem podporo večine, podporo svoje, Kossuthove stranke. Toda Kossuthovi, ta zmes raznih postulocev in popolnoma korumpiranih elementov, niso več nositelji tradicij iz leta 1848. Odkreli so mu pomoč, pričeli so v seji celo z javno revolto proti njemu ter kričali, da ne puste več govoriti hr-

LISTEK.

Slikarjevo jutro.

Iz reke se je kadila megla, bela in gosta, kot bi vstajala sopara iz vrele vode, jutranji zrak je bil še poln bledega somraka, in zgodnji trušč in hrusč, ki se je razlegal po mestnih ulicah, še ni vzbudil življenja po hišah. Okna nočne kavarne se ugasnila in zaspani marker je zapiral vrata za petorico mladih ljudi, ki se jim je po obrazu poznalo, da so vso noč junaka prekokrali. Stali so v krogu pred zaslonjenimi vratmi in se poslavljali od markerjevega fraka.

»Čast in slava njemu bodi, koder solnce zlato hodi!« Visoki poet Kopriva, ki je imel na glavi potlačen klobuk kot kmečki fant, je stal spredaj in se priklanjal.

»Poslušajte črnega romarja!« Slikar Vincencij Prvenec, ki se je zavijal v tenak havelok, se je vstopil na sredo in začel za slovo pripovedovati dolgo povest o morskem starčku.

»Za odejo mu je služila dolga palica.« je v tretje ponovil režečemu se markerju, ki je še edini poslušal historijo.

Ko je slikar končal, je vprašal: »Žan, kdaj bova šla pred rimskega papeža?«

»O, tisto pa še ne tako kmalu, gospod Prvenec,« se je zarežal marker.

»Kako da ne, saj bo že sodnji potop! In brki vam že sive!«

»Ha, ha,« je zategnil marker. »Veste, še za tron rimskega papeža jih ne dam!« Obraz mu je lezel narezani časti in ponosa ter je z velikimi prsti grabil in navijal dolga široka repa na obeh straneh nosa.

»Gospod Prvenec, pa dobro spite!« Slikar je pogledal okoli in videl svoje tovariše že na ovinku pred mostom.

»Počakajte, kameradi z mokrih štrvrti! Kje pa je moja himna!« Prvenec je izvlekel roki izpod haveloka ter planil izpred kavarne. A pred njim se je že razlegla pesem:

»Mi smo Ašanti iz južne Afrike...«

Bledi žurnalist Kostrun je začel siliti domov.

»Pomislite, danes moram še pisati uvodni članek!«

»Kam boš hodil, zdaj se ne splača v posteljo. Pojdemo v tunel, med Amerikance!«

»Halo v tunel! Kostrun, ali se bojiš točjakke? Veste, zadnjič ga je ven vrgla!«

»Ha, ha,« se je hotel zasmejati Prvenec, pa se je hitro premislil. Spomnil se je, da mora danes na delo. Že mesec dni je imel kupljeno platno, razpeto na stojalo.

Tudi motiv je imel krasen, manjkalo mu je le ženskega modela. Potegnil je klobuk na oči in pogledal v tla.

»Hej, z nami v tunel,« je zavriščal Kostrun.

Prvenec mu je obrnil hrbet ter šel proti ograji, ki je oklepala reko. Naslonil se je na debelo žico ter strm v vodo. In že je vstajalo med belimi parami svetlo obličje neznanega deke, ki jo je hotel naslikati. Svetlo-laska, plavih oči, iz rosnega jutra porojena, taka se je dvigala pred njegovimi očmi. Kot rožni baldahin njej bi se nad njo zgrinjal cvetoči jasmín, bila naj bi kot zaklenjena v cvetje, sama prekrasna kot kelih, poln jasne sladkosti.

Slikar Prvenec je podpiral brado s pestjo in sanjari.

Ali, glej — že je stopila prelestna deva iz rožnega baldahina, stopila je tiho kot jutranja vila, rojena iz rosnih žarkov. Z zvezdami pretkan, prosojen pajčolan ji je plaval nad vedrim, jasnim čelom, in njene oči so gledale z ostrim, v srce segajočim bleiskom.

»Dragi, kod hodiš vse noči, kje blodiš pod zvezdami globoko, da te ni k meni? Jaz sem tvoja prijateljica, tvoja izvoljenka, tvoj genij in bog! Kam si zagazil med trnje, glej moj dom je visoko v hramu lepote, kjer zvone večne melodije, kjer odmeva harmoničen zbor devetih muz.«

In Prvenec strmi predse, in tako mu je tesno v duši, da ne ve, ali je to sen, ali resnica. Gleda v bajno prikazen, ali že čuti, da se mu izmika izpred oči, da se izgublja v jutranji megli, ki se vali nad reko. In slikar se dvigne, zavije se zopet tesno v svoj havelok in gre na svojo božjo pot.

Misli ga popeljejo po peščenih, strmi stezi, med razklanjeni pečinami, in v nebo strmečimi vrhovi, gre med trnjevinami grmadami in strupenimi rožami. Hiti in tava dalje in dalje, zamaknjen vase, v dušo zro njegove oči. — Kje je moja mladost, kje so rosní časi, oblití z jutranjo zorjo, kje so hipi in trenotki, polni božjega navdihnjenja in moči. In slikar zasliši za seboj zlobno roganje in smeh. Ne ozre se, ali čuti, kako ga opazuje visoka, bela žena, kako se sarkastično širijo njena brezobza usta, kako ga gledajo votle, globoko vdrté oči. »Usoda, to je moja usoda,« šepeče slikar in zmirom dalje, zmirom urneje ga nese noga, ali zlobni smeh ne utihne za njim, ne ugasne in se ne skrje prežeči, temni pogled.

»Le beži, le hiti, ali nikdar se mi ne skriješ, nikdar ne ubežiš mojemu zasledovanju. Vedno sem za teboj in pri tebi, ker me nosiš v srcu. Jaz sem tvoja usoda, ki te spremljam od rojstva, in nikoli me ne izgubiš...«

In še zlobneje, še zaničljiveje se zasmeje bela, visoka žena, in ta smeh reže v srce.

Slikar si zakrije oči, da bi ne videl dneva, ali odprti je njegov notranji svet, in bolj ostro in bolj globoko prodirajo njegove duševne oči. In glej, kdo mu sedaj prihaja nasproti? Ali ni to njegova ljubica, dekletce brezmejno vdano, čisto kot blesteči sneg. Solze kapljajo iz njenih oči, in nad čelom ji rdi trnjeva krona, in izpod trnja, iz ran klijajo in cveto rdeče rože. Nič ne govore njena usta, ni očitanja iz njenih besed, ali njeno oko je tako žalostno in velika je težba njenega nemega pogleda.

»Ne glej me tako, dele moje ljubezni, ali ne vidiš, kako mi je težko sree, bodi mi usmiljena in mi prizanesi!«

In slikar začuti na svojih ustnih njen blagi, topli poljub, ki vse odpušča, začuti na svojih licih njene solze, ki ga blagoslovljajo za dolgo, težavno pot.

Ogleda se in vidi, da je v svojem domu. Razpeto platno, polno začetihih skic, napol dodelanih krajin, in slikar, Prvenec, se zgrudi na kolena.

Baš se dviga izza gor solnce, in njegov žareči obraz je kot bog, ki poljublja zemljo. Na vse strani lije zarja, in razsipljejo se zlati žarki kot božja milost, in slikar čuti, kako se mu polni srce, kako bogata je njegova duša, in kako novo moč diha vanj novorojeno jutro.

In tedaj je vstal in šel solncu nasproti.

vaško. Justh je nato zagrozil, da izstopi iz stranke, kar bi bil vsekakor silen udarec za Košutovo stranko, ker bi Justh lahko potegnil za seboj še celo skupino poslancev, ki jim bo itak zelo težko glasovati za pogodbo in povišanje kvote. Nekateri korupcionisti v stranki bi želeli, da se na ta način reši košutovstvo Justha, ker bi z izgovorom, da Justh podpira Hrvate, mogel kateri izmed njih priti do mastno dotirane predsedniške službe.

Prve čase se je vendar posrečilo, da se spor nekako preslepi, toda na dolgo časa seveda ne. Predsedniku je prepuščeno, da tolmači zakon kakor on hoče, a podpredsednika bodeta delala zopet po svoji volji; seveda le tedaj, kadar jima Justh prepusti svoj predsedniški sedež. V onih dveh sejah, ko je Justh predsedoval, ni odtegnil niti enemu hrvaskemu govorniku besede; tudi hrvaška delegacija je zavzela izvršno taktiko: dokler vlada ta kriza, ublažila je popolnoma obstrukcijo pod Justhovim predsedništvom ter se ne zateka k glasovanju po imenih. Toda ko pride Rakovszky, se takoj spremeni temeljito cela scenerija: ta odteguje besedo, komaj je kateri govornik odprl usta. Kadar hoče prečitati paragraf o katerem hoče govoriti, ne pusti mu dalje govoriti, češ, da — čita! Naši delegatje tedaj takoj predlagajo glasovanje po imenih, kar more storiti 20 poslancev.

* * *

Ako se napram obstrukciji ne morejo uporabiti nasilna sredstva, potem pač ostane kot edino sredstvo — sporazumljenje, kompromis.

Dosedaj še ni napravila madžarska vlada nobenega koraka za kak kompromis ter izjavlja službeno, da se hoče pogajati samo potom Rakodeczajja.

To seveda delegacija odločno odklanja, ker Rakodeczajjeva oseba mora biti pogoj in najmanjša žrtev za nadaljni sporazum. Ogrska vlada hoče s tem povišati ceno Rakodeczajjevega pada, ker se ve, da je njegov položaj nemogoč.

On nima danes za sabo niti enega edinega človeka, ki bi bil na dobrem glasu, vsi beže pred njim, kakor pred strašilom.

Na njem visi prokletstvo železničarske pragmatike, ker je v času najostudnejšega kršenja temeljnega zakona prevzel bansko čast, a tega prokletstva se ne more rešiti.

Ne samo, da mu stari madžaroni Tomašič, Spevec, Czernković in drugi nečejo sestaviti vlade, kamoli stranke, marveč tudi bivši ban Khuen-Hedervary, zvesti Rakodeczajjev prijatelj, je izjavil, da se je Rakodeczay postavil na »izgubljeno mesto«, ker je prevzel nase krivdo za pragmatiko.

Rakodeczay se zato oprijemlje zadnjih sredstev in hoče z različni materialnimi ugodnostmi pridobiti uradništvo.

Ko se je zadnjič vrnil iz Pešte, je v listih obljubljal, da je prinesel sabo »polne žepce« raznih darov dobrih otrokom.

»Veliki kabinet«, madžarski namreč, skuša napram nam uveljaviti tisto taktiko, ki se je je posluževal Fejervary napram Madžarom: da z različni materialnimi koncesijami pridobi za svojega Rakodeczajja ljudske mase.

Toda Fejervary je zares lahko obljubljal socialne reforme, katerih se je bala aristokratska, klerikalna

in madžarska opozicija, a pri nas ni takšne reforme, zlasti ne volilne presnove, sloneče na splošni volilni pravici, ki bi mogla škodovati popularnosti naše koalicije. V drugem oziru pa so Madžari preveliki stiskači, da bi iz skupnega podpirali našo trgovino in industrijo, dasi bi to po zakonu in pravici morali storiti, kamoli da bi nam še kaj darovali!

Zato bodo Rakodeczajjeve obljube ostale obljube. S čim si hoče sedaj pridobiti naklonjenost? Sestavlja novelo, po kateri misli zvišati mizerne plače učiteljem, a je v tem oziru predložil načrt prejšnje vlade!

Razume se, da si s tem ne bo pridobil niti enega pristaša.

V tej težki in epohalni borbi hrvaške delegacije, ki je napela vse svoje sile, da prvi pot odbije dolgotrajni naval Madžarov na naš narodni obstanek, bi moral stati na braniku kakor en mož ves narod.

Prvič je pretreslo vsled te borbe hrvaško vprašanje temelje tostranske državne polovice.

S svojo moralno močjo sili celo značajne posumnike iz nasprotnega tabora, da se dvignejo proti nasilstvu svojih lastnih sonarodnjakov.

Dva organa sta, ki jim je glavna naloga v tem, da omalovažujeta na vsak način ta boj, da uprav kličeta Madžare, naj s kakršnokoli silo zdrobe hrvaški odpor!...

Ta organa sta Rakodeczajjevo glasilo, službene (s celo deželo zdržeževane) »Norodne Novine« in Frankovo »Hrvatsko Pravo«.

Prav enako pišeta ta dva organa: Rakodeczay v imenu ideje edinstvene madžarske države, a Frank v imenu velikega »načela«, da je treba pogodbo podreti, a v ta namen pokopuje, onemogočuje drugi manjši posel. Ako se Madžarom posreči premagati hrvaško delegacijo, predstaviteljico celega naroda, ki brani obstoječi zakon, ali se nam potem posreči akcija za popolno odeppljenje? Na vse zadnje bi mogel kdo tudi tako misliti, toda ako bi tudi tako neumno, a pošteno mislil, ne mogel bi delati tega, kar dela Frank.

Frank v edom a podpira Rakodeczajja. Njegova stranka namreč ne more priti do vlade, ker bi se v istem trenutku zlomila, mnogo prej kakor Košutovci, zato ima rad Rakodeczajja, ki mu more le načelno oponirati, sicer pa v navadnem življenju lepo ustreči za vse posvetno blagostanje... Napram koaliciji seveda ni mogel igrati take igre. Zato bi tudi Budimpešti, da Rakodeczay vlada, a samo Frank mu naj »oponirae.

Socialna vprašanja.

Kolektivna delavna pogodba trgovskih uslužbencev v Trstu.

Pretekli teden je grozila v Trstu izbruhniti stavka med trgovskimi uslužbenci, ki so imeli s svojimi principi razne difference radi delovnih pogojev. Intervencija »Zadruga trgovskih zastopnikov« je to stavko preprečila.

Pogajanja, ki so se vršila 27. m. m. med principi in nastavljenici, so imela ta rezultat, da se je med organizacijama, zastopanima v teh dveh skupinah, sklenila kolektivna delovna pogodba, ki je takoj stopila v veljavo in ki trajaja začasno tri leta.

Glavne točke, ki so se pogodbenim potom določile, so:

»K starčku, ki me kliče,« je odgovorila Pavla, »gotovo je tisti moj znanec, ki je ležal pri Medenovih.«

»Počakaj — jaz pojdem s teboj,« je ukazal Anton. »Samo suknjo vzamem.«

Ne čakaje odgovora je zapustil sobo in šel v prvo nadstropje, da se obleče. Pavla je nekaj trenutkov, kakor okamenela stala na svojem mestu. Tako ji je bilo pri sre, kakor da bi se podirala hiša nad njo in celo rodovino. Kaj je bilo torej zaman vse njeno trpljenje, ali se je zaman žrtvovala?

Minila jo je vsa preudarnost. V glavi ji je vrelo, a misliti ni mogla. Samo ena misel ji je prevladavala: Zdaj pride vse na dan — zdaj je vse izgubljeno.

Mirko in stara gospa sta jo nekaj vpraševala in ji nekaj pravila, a ni jih niti slišala. Naenkrat se je odvrnila od njiju in stekla, kakor brez uma po stopnicah in planila v sobo očetovo.

»Papa,« je rekla, »prosim te, pusti me samo iti, prosim te, ne zaradi sebe, nego zaradi drugih.«

Vtisk te prošnje je bil ves drugačen, kakor je pričakovala Pavla.

»Torej sem vendar prav slutil, da tiči za tem znanjem neka skrivnost,« je v ljuti razjarjenosti vzkripl Anton. »Ti izprideno dekle, ki delaš sramoto svoji rodovini. Ali te je zljaj strah, da spoznam tvoje skrivnosti?«

»Papa, zdaj me ne smeš več žaliti,« je z vsem svojim ponosom odgovorila Pavla. »Doselej sem se dala tr-

1. Otvoritev prodajalen se prepušča principalom, vendar pa se prodajalne ne smejo odvijati pred 7. jutraj; 2. opoldanski odmor znaša dve uri; 3. prodajalne se morajo zapreti vsak dan ob polu 8. zvečer izvzemši sobot, ko je dovoljeno imeti prodajalne odprte do polu 9.; 4. po preteku enega službenega leta ima vsak nastavljenec pravico do 10dnevnega dopusta na leto; 5. odpovedni rok ne sme biti manjši kakor štiri tedne; 6. do ustanovitve paritetne posredovalnice se imajo principi pri oddaji služb v prvi vrsti posluževati posredovalnice, ki jo sedaj vzdržuje organizacija nastavljenecv.

Unija avstrijskih tekstilnih delavcev v letu 1905. in 1906.

Iz ekscerpta, ki ga je priobčila »Soziale Rundschau« iz poročila o delovanju »unije« v III. upravnem letu (1905. in 1906.) posnemamo: Število članov, ki je znašalo leta 1904. 13.640, se je leta 1905. zvišalo na 31.619 in je znašalo koncem l. 1906. 44.221 oseb, kar pomenja trikratno pomnožitev izza leta 1904.

Izmed članov, ki so jih našeli 31. decembra 1906, je bilo 28.766 moških in 15.455 ženskih. Izmed krajevnih skupin, ki jih je 301, se nahajajo samo ena v kronovini, kjer tudi prebivajo Slovenci, namreč na Štajerskem.

Kar se tiče gibanja za izboljšanje plač in stavk v tekstilni industriji v letih 1905. in 1906. je bilo leta 1905. 16 stavk, katerih se je udeležilo 2360 delavcev, med katerimi jih je bilo 1708 organiziranih, in sicer na Nižje Avstrijskem 4 (470 udeležencev), na Češkem 2 (77), na Moravskem 5 (1311), v Šleziji 4 (472) in v Galiciji 1 (30). 14 stavk se je končalo z uspehom, 2 pa brez uspeha za delavce.

Vsota stavkujočim delavcem danih podpor je znašala 101.227 K.

Leta 1906. je bilo 113 stavk. 90 agresivnih in 23 obrambnih stavk in 36 akcij brez stavke. Udeležilo se je tega gibanja 44.274 delavcev, med katerimi jih je bilo 16.333 organiziranih.

Izmed 149 akcij se jih je končalo 92 s polnim uspehom, 44 z delnim in 13 brez uspeha za delavce. Uspehi so se nanašali v 101 slučaju na zvišanje plač, v 35 slučajih na skrajšanje delovnega časa in v 136 slučajih na druge zahteve.

»Unija« je plačala leta 1906. 255.407 kron za podporo stavkujočim delavcem.

Stroške »Unije« za posamezne podporne panoge (izvzemši štrajkovnih podpor) izkazuje tale pregled: Podpora brezposelnim delavcem 1905. l. 28.043 K, leta 1906. 34.455 K, podpora za pota leta 1905. 3885 K, l. 1906. 6629 K, izredna podpora leta 1905. 7484 K, leta 1906. 26.647 K, podpora osirotelim leta 1906. 280 K.

Glasom računskega zaključka so znašali vsi dohodki leta 1906. 472.337 K, (leta 1905.: 199.882 K), vsi stroški 300.502 K, (leta 1905.: 149.692 K), stanje blagajne pa je bilo 31. decembra 1906. 314.675 K (31. decembra 1905.: 142.840 K).

Iz nagodbenega odseka.

Dunaj, 25. novembra. Nagodbeni odsek je dognal v današnji seji člene XX.—XXV. nagodbe. Pri čenu 20 (promet z živino) je zahteval posl. vit. Kozłowski, naj se strogo nadzorujejo ruske meje, da se ne vtihotapi od tam okužena živina. Po-

slanec dr. Ellenbogen je dokazoval, da se z nagodbo ustvari novo sredstvo za podraženje mesa, zato bi morali vsaj agrarci biti z nagodbo zadovoljni. — Člen 20. je bil sprejet brez spremembe, nakar se je začelo razpravljati o § 21. (promet z živili in borzna reforma). Govorila sta med drugimi tudi poslanca dr. Ploj in Laginja. Tudi ta točka je bila sprejeta brez spremembe. Člena 22. (carinska in trgovinska konferenca) in 23. (Bosna in Hercegovina) sta bila sprejeta brez debate. — K členu 24. (razsodišča), je govoril ministrski predsednik baron Beck, ki je odgovarjal na razna vprašanja tičeča se razsodišč. Tudi ta člen je bil sprejet nespremenjen. — Jutri zvečer bo zopet seja.

Proti podraženju živil

Dunaj, 25. novembra. Napovedana enketa proti podraževanju živil bo dne 3. in 4. decembra v poljedelskem ministrstvu. Vabila so se že razposlala. Posebno so vabili zastopnike večjih občin, pa tudi zastopnike iz krogov konzumentov. Tudi gospodinjam se da prilika, da se morejo izjaviti. Končno se povabijo tudi nekateri zastopniki kmetijske produkcije in trgovine. Enketi se predložijo sledeča vprašanja: 1. Pri katerih lokalnih panogah in pri katerih predmetih se posebno občutno opaža podraženje živil? — 2. S katerimi administrativnimi in organizatoričnimi sredstvi bi se dalo doseči pravo razmerje podobnih cen za živila, in sicer posebno a) pri mesu in mesnih izdelkih, b) pri mlečnih izdelkih in jajcih, c) pri kruhu, d) pri zelenjadi in sadju? — 3. Katera druga sredstva bi bilo nasvetovati proti podraženju živil: a) od strani vlade, b) od strani občinskih uprav, c) od strani korporacij interesentov?

Znižanje pošt nih in brojavnih pristojbin.

Dunaj, 25. novembra. Pri zadnji konferenci v parlamentu je ugovarjala vlada znižanju davka na sladkor s tem, da namerava preklicati nekatere posebno obremenjujoče določbe pri pošt nih in telefonskih pristojbinah. Predvsem se znižajo pristojbine za nakaznice. Nadalje se zviša teža za pisma, da se prihrani višji stroški za manjše poštne zavojce, ki jih bo mogoče pošiljati za pristojbino navadnih pism. V telefonskem prometu se znižajo doklade za oddaljene govore v urbanem prometu. V interurbanem prometu se ne bo pristojbina določevala po dolgoti žie, temuč po zračni daljavi.

Kvotne deputacije.

Budimpešta, 25. novembra. Ogrska kvotna deputacija je imela danes sejo ter sprejela predlog predsednika Szella, češ, da se povišanje kvote nikakor ne more upravičevati niti z gospodarskega niti s finančnega stališča. Vsled tega se deputacija ne pridruži takemu utemeljevanju glede zvišanja. Toda iz tehtnih političnih vzrokov in pa da se omogoči sporazumljenje med obema parlamentoma, v prvi vrsti med obema kvotnima deputacijama, se vendar deputacija pridruži predlogu avstrijske kvotne deputacije, da se kvota poviša za dva odstotka.

Hrvaško-madžarski konflikt.

Budimpešta, 25. novembra. Klub hrvaških poslancev se še ni iz-

rekel, kako stališče zavzame napram pooblastilnemu zakonu, s katerim hoče vlada sprajsanim potom rešiti nagodbo. Hrvaški delegatje bodo določevali svoje postopanje od seje do seje. Podpredsednik neodvisne stranke posl. Barabas je izjavil na nekem shodu v Trenčinu: »Vlada mora zavaruвати nagodbo pred hrvaško obstrukcijo.

Danes se je razdeljevala med poslanci knjižica »Zdravilo proti hrvaški besnosti«, kjer nasvetuje anonimni pisec Korvinus, naj se parlamentarni poslovnik spremeni tako, da se Hrvatom sicer pusti pravica, govoriti hrvaško, toda pri debati je dovoljena le madžarsčina.

Nemiri na Balkanu.

Carigrad, 25. novembra. V zadnjih šestih tednih so grške in bolgarske čete v okrajih Karaferija, Vodena in Jenidže (vilajet Solun) razvijale posebno živahno akcijo. Divizijski general Ruždi paša je odšel z večjim spremstvom pregledovat nemirne kraje.

Izjemno sodišče v Solunu je zaradi umora predstojnika v Zelenici obsodilo šest Bolgarov, med njimi enega duhovnika na šest let ječe.

Dogodki na Ruskem.

Varsava, 25. novembra. Zaradi vojaškega punta v Vladivostoku je obtoženih 198 vojakov in poveljnika dveh torpedovk. Obravnava se je pričela danes, a je tajna.

Odesa, 25. novembra. Ker so dijaki hoteli motiti predavanja na vseučilišču, je rektor vseučilišče zaprl na nedolgo čis.

Petrograd, 25. novembra. Nad 20 obojorožnih mož je napadlo samostan Krypetsk pri Oskovu. V boju je padlo šest oseb, tri roparje so ujeli, enega pa je raztrgala bomba, ki jo je nosil pri sebi.

Portugalska pred revolucijo.

London, 25. novembra. Kralj in ministrski predsednik imata za seboj le majhno skupino takozvanih Frankoistov, vse ostale stranke, posebno nekdanih monarhisti, konzervativci in desidentiti so sklenili, da gredo skupno z republikanci. Izmed vojaštva so baje lojalni le bataljoni, ki stražijo kraljevo palačo, vsa ostala armada z mornarico vred pa čaka le na signal, da se spunta proti absolutistični vladi. — Kralj je odredil posebno sodišče za politične delikte, ki se odvzamejo porotnikom. Zadnje dni je bilo suspendiranih deset časopisov. Vsi rezervisti so sklicani pod orožje.

Madrid, 25. novembra. Vest o prognanstvu portugalskega prestolonaslednika ni resnična, kakor so sploh izmišljene vse vesti o sporu med kraljem in prestolonaslednikom. Res pa je, da je položaj na Portugalskem zelo resen. Nevarnost za monarhijo je republikanska stranka.

Dnevne vesti

V Ljubljani, 26. novembra.

— Goriški klerikalci so imeli v nedeljo v Gorici shod, na katerem so pokopali svojo dosedanja organizacijo, slonečo na političnem društvu »Sloga«, ter se po vzoru svojih krajskih somišljenikov prelevili v »Slovensko ljudsko stranko« za Goriško.

(Dalje v prilogi)

Čez trnje do sreče.

Povest.

(Dalje.)

Anton je bil vsled burnega prizora in ker Pavla ni hotela na noben način povedati, komu je bilo namenjeno njeno skrivnostno pismo, ves nezaupen. Vse se mu je zdaj zdelo sumljivo in za vsako najmanjšo stvarjo bi bil v tem razpoloženju domneval kaj skrivnostnega. Mirkov odgovor, da je človek, ki so ga našli na pol zmrznjenega na cesti, tuje, kočevski krošnjar, ga je osupnil.

»Od kod pozna ta tuje Pavlo?« je vprašal in čelo se mu je nagubanzilo. »Kaj tiči za tem znanstvom.«

»Najbrž je to tisti siromak, ki so ga dragonci pri vojaških vajah podrli in ranili in ki je potem dlje časa ležal pri Medenovih,« je rekel Mirko. »Pavla mu je tedaj izkazala mnogo dobrot in to zna biti vzrok, da jo zdaj kliče, saj nikogar drugega ne pozna.«

Pavla še vedno ni mogla govoriti, tako je bila zbegana in prestrašena. Ustrašila se je tudi, da je Mirko uganil, kdo da je tuje, ki jo kliče, in boječ se, da bi jo Anton še kaj izpraševal, je hotela kar hitro zapustiti sobo.

»Kam bežiš?« jo je vprašal Anton, ker je naglica, s katero je hotela Pavla oditi, vzbudila v njem nove sume.

pinčiti, poniževati in sramotiti, prenesti sem hotela tudi najhujšo krivico. Od doma si me podil in jaz sem se molče pokorila tvoji obsodbi. Vse to je bilo zamen. Zdaj, ko sili resnica na dan, ko izveš, kar sem ti hotela prikriti, ko ni več v moji moči, preprečiti razkritja, zdaj se tudi ne dam več žaliti.«

Plemeniti ponos, s katerim je govorila Pavla, je Antona osupnil. Obšla ga je slutnja, da je Pavli morda vendarle krivico delal, a priznati tega ni hotel, dokler se ni prepričal.

»Prihrani si za zdaj take besede,« je odgovoril dosti mirno. »Najprej bom jaz sam govoril s tistim tvojim znanecem potem se pomeniva dalje. Za zdaj ostani doma in počakaj, da se vrnem.«

»Prosim, papa, dovoli, mi, da grem s teboj,« je hitela prositi Pavla, »prosim te lepo, dovoli mi to, morda me boš potreboval.«

»Ne bodi smešna,« je Anton zavrnil svojo hčer. »Kar sem odločil, pri tem ostanem.«

Pokimal je v slovo nalahko z glavo in naglo odšel.

»Kaj bo zdaj, kaj bo zdaj?« Pavla je izlila v ta vzklik vso brezmejno bolest, ki ji je trgala srce in ves strah, da si konča oče življenje, čim izve, kako sramotno ga je prevarila njegova žena.

Vsa iz sebe je stekla Pavla po stopnicah in iz hiše, razoglava in brez tople vrhne obleke. Zunaj je vladal novembrski mraz in divjala je burja, a Pavla ni tega čutila. Videla je

pred seboj voziček, s katerim se je peljal oče v trg in tekla je za njim, kolikor je mogla. Gnala jo je zavest, da mora očetu vsaj rešiti življenje, če mu že ne more prihraniti bridkosti nega razkritja o tajnosti njegove žene.

V mali gostilniški sobi pri trškem županu se je bil med tem primeiril prizor, ki se je naglo razvedel po trgu in je provzročil največjo razburjenost in radovednost.

Krošnjar je neprestano klical po Pavli in po svoji hčeri. Izpraševal je venomer, kdaj pride Pavla in zakaj mu še ni pripeljala hčere, in jokal je, da bo prej umrl, predno vidi svojo hčer. Moč je bil že tako oslavljen, da sam ni več vedel, kaj govori, in da je v pretrganih stavkih povedal vse, kar je imel na sreč, česar pa ni nihče umel, ker ljudje niso poznali njegovih razmer in niso vedeli, v kaki zvezi je njegovo vzdihovanje in govorenje.

Grof Rotta je prišel na županstvo, da se po Elvirinem naročilu prepriča, kdo da je tuje. Hotel je biti kar mogoče previden. Ker pa mu dekla, ki jo je izpraševal, ni mogla dati nikakega pojasnila, je tiho stopil v sobo, kjer je ležal bolnik. Hotel ga je najprej samo od daleč pogledati in videti njegovo stanje, češ, če bi se dalo ž njim govoriti, bi ga poskusil pripravi to tega, naj molči o svoji hčeri. To je bila namreč Elvira naročila grofu Rotti in ta je bil pripravljen izpolniti njeno željo, že zaradi svoje lastne varnosti.

Mrzli zrak, ki je pihnil v sobo, ko je grof Rotta odprl vrata, je nanzanil krošnjarju, da je nekdo vstopil v sobo. Odprl je oči in vzrl pri vratih grofa Rotta. V tem hipu je že planil pokonci. Na prvi pogled je bil spoznal, kdo da stoji pri vratih.

»Primate ga, primite ga, brž, brž, drugače uteče,« je začel kričati krošnjar in poskušal zlesti s postelje. »Ali ga ne poznate, tega sleparja. To je zapeljivec moje hčere, ta je ukradel moj denar, ta je moja hčer pahnul v sramoto in mene v nesrečo. Primite ga vendar.«

Dekla in občinski sluga se nista ganila, misleč da se starcu blede in nihče ni branil domnevanemu grofu, da je odšel.

»Mislim sem, da leži pri Vas siromak in hotel sem mu pomagati, a zdaj vidim, da ste dobili pod streho norca,« je z ošabno prezirljivostjo rekel grof Rotta in kar mogoče hitro odšel in plaho zavlil okrog prvega vogala, kajti videl je, da se bliža na svojem vozičku Anton Kržan.

»Vse je izgubljeno,« je zaškripal grof, ko je videl, da je Anton vstopil v županovo hišo. »Ah, jaz bedak, da sem se toliko zanašal na Elviro!«

Jezno mrmraje je grof stopil v prvo krčmo in tamkaj v naglici spisal kratko pismo, ter je po domačem hlapcu poslal Elviri, sam pa je zavil hvalno svojega suknje in jo po stranskih potih odkuril iz trga na kolodvor, da bi čim prej prišel na varno pred trškimi orožniki.

(Konec prihodnjč.)

Sprejeli so nov program, ki je sestavljen tako brezbarvno, da v njem ni skoro najti sledu klerikalnih načel. Ni še dolgo tega, ko so klerikalci po vseh naših pokrajinah vedno in povsodi naglašali z največjo kričavostjo svoje katoličanstvo ter označevali vse, kar je prišlo izpod njihovih rok, s »svetim« katoliškim imenom. In s to svojo prakso so katoliško ime srečno tako profanirali, da se ga je jelo sramovati ljudstvo in končno se klerikalni voditelji sami. Katoliško ime je postalo odločno in klerikalci so se ga skušali zopet odkrižati. Najprej so to storili kranjski klerikalci, ki so srekli katoliški narodni svoj plašč ter se prekrstili v »Slovensko ljudsko stranko«. Čez leto in dan so pripadali za njimi njihovi goriški bratje ter se takisto prelevili — v stranko ljudskih sleparjev. To ime je za to stranko brez dvoma najbolj prikladno: Ali se more imenovati drugače stranka, ki si ne upa s svojimi pravimi načeli in težnjami na dan in jih skrbno skriva pod plaščem, ki ne nosi skoro nobenega klerikalnega znaka? Gospodje pač vedo, da je klerikalizem postal v našem narodu nekaj tako odločnega in omračenega, da odbija od sebe ljudske mase, čim nastopa odkrito brez vsake maske. Zato so klerikalci čutili potrebo odeti svoje prave težnje v popularno obleko in jih zaviti v navidezno nedolžni plašč »krščanskega demokratizma«, da bi s tem preslepili ljudstvo o svojih klerikalnih stremiljenjih. Torej edino s sleparstvom si še upajo pridržati v svojih krempljih ljudske mase! Ali potem pristaja takšni stranki drugo označenje kakor ime stranka ljudskih sleparjev?! A še v drugem oziru je značilna ta prelevitev klerikalcev v »Slovensko ljudsko stranko«. S tem priznavajo klerikalci sami, da so kot takdi doigrali svojo vlogov narodu, dajenji vpliv padel pod ničlo in da je protiklerikalno gibanje med ljudstvom že tako močno naraslo, da je klerikalizem mogoče vzdržati na površju samo, ako sleče svoj volji kožu in obleče nedolžno ovčjo obleko. Prisiljeni so v programu zatajiti svoja prava načela, ker jim je edino na ta način še mogoče ribariti v kalnem, a slepe javnost, kakor da bi njihova stranka vedno več tla med narodom imela. A njihova dejanja dokazujejo baš nasprotno! Kdaj pa je bila samokastracija še znak moške moči? In vendar ni ničesar drugega kakor samokastracija to, ako se stranka odreče svojem imenu in vrže vsaj navidezno preko krova vsa stara svoja načela, za katera se je preje borila desetletja! Goriški klerikalci so po zgledu svojih kranjskih somisljenikov kastrirali sami sebe, da bi si na umeten način za nekaj časa podaljšali življenje. Ta operacija bo morda res hipoma kaj zalegla, toda trajno ne bo mogla rešiti veneričnega klerikalnega telesa pred razpadom, zlasti ako bo imela za zdravnika takšnega šarlatana, kakor je dr. Gregorič. Da pa je dr. Gregorič čisto navaden šarlatan v politiki, to je več nego gotovo. Znano je, da je bila vsled pakta med Gregoričevimi stranko in Lahi v deželnem zboru sprejeta volilna reforma, ki je v največjo škodo slovenskemu življenju na Goriškem. Proti tej volilni reformi je nastal vihar ogorčenja po deželi. A Gregorič, ki je preje sam aktivno pomagal variti za Slovence skrajno škodljivo volilno preobnovo, se je tega viharja tako zbal, da je dal po svojih družtvih in organizacijah kovati protestne resolucije proti sankcij novega volilnega reda, priznavajoč s tem, da je ta volilni red res poguben za Slovence. Vključ temu je volilna reforma postala zakon. In sedaj jo značajni dr. Gregorič zopet hvali, označujoč jo na nedeljskem shodu kot »izboljšanje in pridobitev na političnem polju«. Ali ni to politični, kakor ga je treba iskati? In pod vodstvom takega politika bi se naj goriška klerikalna stranka ne razvijala? Kdo bi si upal o tem dvomiti?!

— **Politično društvo »Edinost«** v Trstu je imelo v nedeljo občen zbor. Dr. Rybář je v uro trajajočem govoru poročal o delovanju zastopnikov društva »Edinosti« v mestnem svetu in deželnem zboru tržaškem, kakor tudi o svojem lastnem delovanju v dunajskem parlamentu. Na koncu svojih raznih političnih enunciacij je obrazložil malo moč jugoslovanske delegacije vsled razpora, ki ga je povzročila slov. klerikalna stranka, vzhled česar tudi ni prišlo do imenovanja jugoslovanskega ministra. Glede nagodbe je govornik naglašal sporazumno postopanje jugoslovanskega kluba s hrvaško delegacijo v Budimpešti. Ker je dosedanji predsednik Ivan Goriup izjavil, da ne sprejme več izvolitve, izvoljen je bil za predsednika dr. Rybář, v odbor pa Ante Bogdanović, Alojzij Goriup, dr. Gustav Gregorin, Peter Može, dr. Josip Mandić, Anton Miklavc, dr. Slavik,

Dragotin Trošt in dr. Josip Wilfan.

— **Novi statut za osrednji konjerejski svet** je pravkar izdalo poljedelsko ministristvo. Hkratu izgubi veljavnost stari statut, izdan leta 1903. Glasom novega statuta ima osrednji konjerejski svet nalogo, poslovati kot posvetovalni organ poljedelskega ministristva pri vseh vprašanjih, tičeših se državnega pospeševanja konjereje. Osrednji svet za konjerejo se posvetuje v plenarnih sejah o zadevah, ki so mu bile odkazane; o manj važnih tekočih stvareh sklepa poseben stalen odsek. Ta svet se sestavlja iz treh zastopnikov vojaškega oblastva ter iz zastopnikov interesov zlasti deželnih konjerejskih odsekov, število teh članov pa ni določeno v statutu, marveč ga določi poljedelski minister za vsako poslovno dobo posebej. Poslovna doba je določena na 6 let. Seje sklicuje in jim predseduje poljedelski minister, seje niso javne. Na pismen predlog 10 članov tega odseka je istotako treba sklicati sejo. Izven Dunaja stanujoči člani sveta dobe povrnjene vožnje stroške in pa dijete.

— **Koroški porotniki proti kaplanu Walcherju.** Poslanec kaplan Walcher je nedavno v parlamentu interpeliral zaradi porotniškega materiala na Koroškem ter trdil, da so porotni. popolnoma nesposobni in brez moralne resnobne. Predvčerajšnjim so se zbrali v Celovcu porotniki sedanjega zasedanja k protestnemu sestanku ter poslali k predsedniku deželnega sodišča deputacijo, naj jim priskrbi zadoščenje pri justičnem ministru. Predsednik je obljubil, da odpošlje poročilo takoj ministristvu.

— **Politično gibanje v Pulju.** Pod naslovom »Francosje v Istri 1809—1813« predaval je gospod profesor Zic iz Pazina minule nedelje v puljskem »Narodnem domu« ob obilni udeležbi članov »Narodne delavske organizacije«. Predavatelj je pazno poslušajočemu občinstvu kaj lepo in poljudno obrazložil dohod, bivanje in pregnanstvo Francozov iz Istre. Posebno zanimivo je očrtal istrskega junaka polkovnika Rajčiča barona Lindarskega, kateri je takorekoč Francoze iz Istre pregnal. — Temu junaku so postavili spomenik na pazinskem pokopališču. — Koncem predavanja prešel je gospod predavatelj na sedanji čas, ter omenil, da je bil slovenski rod Istre vse do danes suženj prividanih tujincev. Kakor je zalezal zviti jež v lisičjo jamo in s svojim zbadanjem pregnal iz nje lisice — gospodarico, tako so bili zalezli v naše domove grabežljivi Benečani, nas zasuzili, zbadali in izgnali iz naših domov. — Ali prišel je bil dan, ko smo spoznali, da je trnje tega »ježa-tujinca« umetno in trilo. — Zato smo prišli za bič, ter izgnali neljubega gosta preko mnogih naših pragov. — In to je bil dan 14. majnika 1907., dan, koji je vesoljni javnosti naznanil, da je Istra slovenska in bodočnost naša. — »Ježi« so pa — bili! — Buren aplavz in živjokliči doneli so po dvorani, ko je gospod profesor končal svojo tako lepo, poučno in zanimivo predavanje. — Popoldne je bil sestanek »narodne delavske organizacije« na Kastanjer-skem vrhu (Monte Castagner) v »Narodni gostilni«, kjer se je kar trlo občinstva. Govorila sta gospod predsednik Lacko Križ in gospod profesor Šie, kojima je ljudstvo prirejalo prisrčne ovacije. Svirala je »narodna istrska godba« in pevale so se lepe hrvaške in slovenske narodne pesmi. — Ko je bilo razpoložaje ljudstva najživahnejše, vstalo je neko človeče, — koje je malo prej pobiralo po lokalu milodare, čes, da je brez dela, — razpelo svojo rdečo srajco in zaklicalo: »Ja sam polesan in socialista, zato neka se govori i taljanski.« Zvedelo se je, da je bilo to človeče poslano od gotove strani, da špijonira in dela zgago. — Seveda se mu je takoj na primeren način zavezalo predolgi in neumestni jezik. Tudi ta sestanek je pokazal, kako potrebna je bila »narodna delavska organizacija«, kjer nas druži medsebojna ljubav in ne prisiljenost, kakor se to godi v nasprotnih nam taborih.

— **»Signor« Pasi izgnan preko meje.** V ponedeljek se je odpeljal iz Pulja »Signor Pasi« — kakor ga spoštljivo imenuje »Giornaleto« — v družbi policijskih agentov, preko Korlana v svojo blaženo domovino, kjer mu bode glede zahtevanja po »Univeršiti italijana a Trieste« in žaljenja avstrijske države in mornarice, najbrže sreča milejša. — O tem hujskaču je po dobljenih informacijah vedel povedati »Polar Tagblatt«, da je zbežal iz Italije, ker je bil tam zasledovan radi revolucionarnega hujskanja. V Trstu, kjer je imel trgovino južnega sadja, je v Mazzinijanskem taboru igral zelo važno vlogo in bil eden prvih hujskačev, ker ga v tem nihče ovalil ni. — Sele v Pulju ga je vsled nesramnih napadov na vojno mornarico, koje je označil kakor »rak-rano« za razvoj puljskega mesta, doletela »roka pravice«. —

Odšel je, in osirotela Pula pretaka »bridke solze« po revolucionarnem apostolu. Vedi Bog, se li morda ne vrne že s prvim vlakom zopet v Trst in prevzame tam svoj prejšnji posel?

— **Wolf zopet straši po Štajerskem.** Zloglasni Wolf se je zopet pojavil na Štajerskem. Preteklo nedeljo je priredil političen shod v Ptuj. V svojem govoru je rabil stare obrabljene fraze o nevarnosti, ki baje grozi nemstvu od slovanstva, o potrebi neizprosne boja proti vsemu, kar je slovansko itd. Novega mož ni povedal ničesar, vsa njegova izvajanja so bile zgolj fraze, ki jih je svoje čase pogreval v svojem pokojnem glasilu »Ostdeutsche Rundschau«. Na shodu je govoril tudi »Štajerčev« urednik Linhart, ki mu je shod izrekel za njegovo »patriotsko delovanje« svojo posebno zahvalo in priznanje. Ali bodo sedaj spregledali oni slovenski kmetje, ki so pristaši »Štajerčev«, kam jih hoče speljati ptiček Linhart, ki jih farba, da je Slovenec in da je politika njegova samo napredna, a si da priznanje in pohvalo izrekat in shodu, kjer ima glavno besedo Vsenemec Wolf, ki bi raje danes nego jutri spravil Avstrijo pod prusko pikelhavo? Shod se je končno izrekel proti ustanovitvi slovenskega vseučilišča v Ljubljani in proti reformi štajerskega deželnozbornskega volilnega reda, čes, da bi to škodovalo nemškemu težnjam.

— **Zdravniška vest.** Dokler je okrožni zdravnik dr. Repič v Št. Vidu pri Višnji gori nezmožen za delo, bo opravljal zdravniške posle zdravniškega okrožja Višnje gore okrožni zdravnik v Trebnjem dr. Man Dereani.

— **Iz pošne službe.** Upokojena sta višji poštni kontrolor g. Jernej Marjanovič v Ljubljani in poštni asistent g. Silvij Dubič v Pulju.

— **Iz šolske službe.** Absolvirana učiteljska kandidatinja gđ. Uršula Potočnik je imenovana za provizorično učiteljico v Bohinjski Bistrici.

— **Še en vir dohodkov Ciril-Metodovi družbi.** Prejeli smo naslednje pismo: Ni mi znano, od kdaj je v modi za moške, pozdravljati z odkrivanjem, ali resnica je, da zabavljam vsako zimo glasno ali na tiem, kakor ravno nanese prilika nad to neumestno navado, po moje bolje razvado. Ta razvada mi pripomore vsako leto do več ali manj nadležnega nahoda, kakor se ravno živo srebro v toplomeru krči ali razteza. Če nečem, da bi me obkladale lepe in ljubeznive znanke z neolikancem, zarobljenecem, kmetom, barbarom in kakor se že vsi ti lepi prideviki imenujejo, pa klobuk doli in globok poklon, in če je še tako hud mrz ali piska burja preko potnega čela in kratkih las — nosim le kratko ostrizene — in marljive golice, ki se ji v navadnem življenju pravi tudi pleša. Seveda, posledice ne izostanejo. — Večkrat premišlujem, kako pridemo ravno mi možki do dvomljive časti odkrivanja pred damami, ki imajo že itak zavarovane glave z obilico las. In če one lahko pozdravljajo ali odzdravljajo brez odkrivanja, zakaj bi mi ne smeli? Mar bi lep — upajmo — in spoštljiv poklon brez klobuka v roki ne zadoštoval? Prepričan sem, da bi se naše dame, uvidevši v odkrivanju le neko prazno formalnost, rade odrekle takemu pozdravu, to pa tem bolj, ker bi tudi mi radi žrtvovali vsako leto par krome v prid Ciril-Metodovi družbi. Če bi se to splošno upeljalo, dobivala bi družba brez reklame vsako leto lepe tisočake, koje bo ravno zdaj tako krvavo potrebovala, a obenem pa obvaroval marsikak starejši gospod kroničnega nahoda. Družba naj si omisli lične in cenene znake z letnice, ki bi se radi kontrole nosili na vidnem kraju. Dobivali bi se pri podružnici. Prepričan sem, da si omisli tudi marsikaka dama tak znak, s tem vidno odobravajoč naše početje. Nisem tako radikalen, da bi hotel popolnoma odpraviti odkrivanje, zadovoljujem se, če se opusti vsaj zimske mesece. Družbinemu odboru pa kličem: Hitro na noge! Pograbite po tisočakah, ki ti jih ponujamo na krožniku!

F. L.

— **Nedopustno postopanje.** V soboto je bil garnizijski večer v »Unionu«. Dasi ima vojaštvo v nedeljo prsto in se v nedeljo po predpisih ne sme siliti k nobenemu delu, vendar je vojaška oblast predvčerajšnjim komandirala četo 27. polka, da je morala ves dopoldne čediti veliko dvorano »Uniona« ter nositi v njo mize in stole za večerno prireditev debelih Trudingerjev. Vprašamo vojaško oblast, kako more opravičiti to svoje postopanje — s katerim je vzela vojakom edini prosti dan, ki ga imajo za odpočitek?

— **Narodna čitalnica v Ljubljani** ima v sredo, dne 4. decembra zabaven večer. Zanimiv program priobčimo o priliki.

— **Roditeljski večer** bo v soboto, dne 30. t. m. ob 8. uri na I. mestni ljudski šoli v Komenskega ulicah.

— **Predaval bo mestni zdravnik g. dr. Demeter vitez Bleiweis** Trsteški »O boju proti jetiki, osobito z ozirom na našo mladino in na razmere v šolah«. K obilni udeležbi vabi starše, vzgojitelje in sploh vse, ki se zanimajo za vzgojo slovenske mladine, šolsko vodstvo.

— **V Rakitni** je bila 24. t. m. volitev gospodarskega načelnika. Narodno-napredna stranka je sijajno zmaga in je bil izvoljen za načelnika g. Anton Kržič, posestnik in trgovec v Rakitni.

— **Umrl je v Št. Jerneju** na Dolenjskem 20. t. m. učitelj v poklju gospod Franc Muhič. Bil je rojen l. 1837. na Otavici pri Ribnici. Pripravnico je dovršil leta 1856. Muhič je neumorno pridno delal v šoli in kot organist v cerkvi, odraslo mladino je pa poučeval v sadrejši in kmetijstvu. Po pastih nerodovitnih krajih na Vrhu pri Vinici, kjer je bil učitelj, je zasadił mnogo plemenitega sadja ter tako ta kraj spremenil v prijeten sadonosnik. Radi tega je bil odlikovan od kranjske kmetijske družbe s srebrno častno svetinjo. Z Vrha je prišel Muhič l. 1878. na lastno prošnjo v Št. Jernej, kjer je imel hišo s posestvom. Dasi so mu tu od gotove strani nasprotovali in je imel opravljati skoraj nadčloveško delo, ker je imel poučevati par sto otrok, vendar se je lotil z vno trudopolnega posla in ga vztrajno nadaljeval. Tudi kot občinski tajnik je bil delaven in marljiv. Pri tem si je nakopal bolezen, da je celo leto ležal. Pri statusu ni bil uvrščen v I. plač. razred in to ga je bolelo. Leta 1901. je prošil za upokojenje in želja se mu je izpolnila. Za 40letno službovanje je dobil jubilejsko svetinjo. Kako priljubljen je bil Muhič, je pričal velik pogreb, ki se ga je udeležilo mnogo učitelstva ter faranov. Muhič je bil miren, značajan in blagega srca. Povsod je pomagal, kjer je le mogel. Sin mu je izštudiral za jurista, a kmalu nato umrl. Hči je omožena v Ljubljani z železniškim uradnikom.

— **Divjaško umorstvo v Galežanu** pri Pulju, izbruh 2000letne »brutture«! V nedeljo popoldne sta bila 21letni mladenič Filigoj in žena imenom Mezgec oba iz Pulja, a on doma iz Brda pri Planini, po opravih v Vodnjanu. — Po nesreči sta zamudila večerni vlak, koji pride v Pulj ob 9. uri in sta šla še proti mestu. V Galežanu — tem divjaškem gnezdu »avite eulture« ju je ustavila na cesti stoječa drhal, vprašaje ju, sta li morda iz »Monte Grande« (Velikega Vraha). Ona sta odgovorila, da ne, temveč, da sta iz mesta. Nato so ju pustili dalje. Komaj sta bila kakih sto korakov iz Galežana, pridrvila je drhal za njima, oklofotala žensko, koja je pa po sreči zbežala preko nekega plota, a nato z vso divjostjo planila po strmeče gledajočem nedolžnem mladeniču. Bežeča žena je še čula, kako jih je mladenič prosil, naj mu ne storijo nič, ker on vendar ni nikoli nobenemu nič žalega storil, ali drhal je kričala nanj, da se hoče napiti njegove krvi in se masčevati za dogodek v priliki volitev na Velikem hribu. Zdivjana italijanska drhal je nato pobila s kamenjem uboga mladeniča na tla in mu razbila vso glavo, pobila ves život in mu potrgala štiri prste od rok. Ko je nesrečnej izdihnil, ga je drhal vlekla kakih 10 minut iz Galežana, ga vrgla kraj ceste in butnila nanj 20 kilogramov težak kamen. V ponedeljek zjutraj so mimoidoči ljudje dobili truplo nesrečnega mladeniča ter obvestili žandarmerijo v Galežanu. Pozneje je odšla na lice mesta sodna in zdravniška komisija, koja je konstatirala, da je ubogi mladenič umrl strašne nasilne smrti. Dala ga je prepeljati v mrtvašnico na puljsko pokopališče. Mladenič, — kojega hodi gledat kar procesije našega ljudstva — izgleda naravnost strašno, tako, da ga ni spoznati. Brezvestni italijanski tolovaji so mu razbili vso glavo, pohabili vse ude in potrgali prste od rok. Strašen prizor! Ljudje plakajo ob rakvi nesrečnika, ki je storil tako grozno smrt in ki ni imel nič drugega zla na sebi, nego, da je bil dobra hrvaška, a poštna duša. Radi tega groznega umora, je razburjeno vse poštno misleče puljsko ljudstvo. Brezstidne duše, koje napajajo in polnijo umazano glasilu »Giornaleto«, so pa napisale, da se je umor izvršil na »Monte Grande«, hoteč s tem prikriti njih divjaške brigante v Galežanu. Te brezstidne časnikarske duše, so svoje privržence z vednim nesramnim hujskanjem že tako podivjale, da človek več v mestu samem na ulici ni gotov življenja. V soboto zvečer so napadli na mornaričnem strelišču stoječo stražo in jo skoraj na smrt ranili s kamenjem. A komaj pred tremi tedni je bil na straži ustreljen vojak 87. pešpolka z lovsko puško. — Tako divjaške so razmere v prvem avstrijskem trdnjaskem mestu in vojnem pristanišču. Ljudstvo je že razburjeno in zbežano in se povprašuje, kaj bo s tega? Za Boga, kam plovemo!

— **Morilec iz Galežana** so že na sledu in upamo, da kmalu pridejo v roke pravice, o čemer hočemo še govoriti. — **Iz gledališke pisarne.** Nocoj (nepar) se ponovi moderna veseliga »Velika srenja«, spisala L. Lipschütz in R. Lothar, preložil V. Levetich. Glavne vloge so v rokah dam: Danilove, Kreisove, Ronovske ter gospodov Nučiča, Dragutinoviča, Danila in Toplaka.

— **Nemška surovost** Na hodniku ljubljanske realke je dijak IV. a razreda, neki Stöckel, prav brez vsakega povoda napadel dva slovenska fanta, ju pobil na tla in ju krvavo poškodoval. Vse iz golega narodnega sovraštva. Stvar pride pred sodišče.

— **Prihodnja javna vinska poskušnja** v tukajšnji deželni vinski kleti bo v četrtek ob 7. uri zvečer. Dospelo je nekaj novih vinskih vzorcev, tako da je sedaj čez 20 raznih vrst na razpolago.

— **Lepo zrelo jagodo** je našel predvčerajšnjim tukajšnji vinski trgovec g. Josip Lenčec na vrtu svoje vile »Terezine« na Bledu, dasiravno je gorovje kroginkrog pokrito z debelim snegom.

— **Konec pijanca.** V Rudniku je 28letni krojač Josip Cimerman pil v gostilni vino in žganje. Ko je spil pol litra žganja v dušku, se je zgrudil in bil v eni uri mrtev.

— **Mesarji v Kranju** so znižali ceno govejemu mesu za 16 v. pri kilogramu.

— **Izgini je, kakor se govori,** znani posestnik in podjetnik Belo na Uncu.

— **Povišana kazen.** Celjsko porotno sodišče je obsodilo nedavno Martina Korošca in Matijo Ribiča vsakega na štiri leta ječe, ker sta na Ponikvi ubila posestnika Antona Lahaa. Vsled pritožbe državnega pravdnika je nadsodišče zvišalo Korošcu kazen na sedem let.

— **Hudodelstvo ali poskušen samomor.** Na cesti med Škofjo vasjo in Vojunikom pri Celju so našli nekega Martina Korena obstrelenega v prsi. Rana je smrtonovarna.

— **Prošnja.** Vse p. n. rodoljube, ki imajo kaj knjig na razpolago, prosimo, da jih blagovolijo poslati v svrhu ustanovitve ljudske knjižnice pri Sv. Štefanu. Hvaležno se sprejemajo tudi denarni prispevki; s to prošnjo se zlasti obračamo na naše p. n. denarne zavode. Komur je na srucl blagor in izobrazba ljudstva, naj blagohotno upošteva to prošnjo. Prispevki naj se blagovolijo pošiljati na naslov Pavel Flerš, nadučitelj, Sv. Štefan, pošta Šmarje pri Jelšah.

— **»Slovensko društvo«** v Mariboru se je prelevilo v pravo duhovniško društvo, kateremu je predsednik duhovnik dr. Mlakar, v odboru pa duhovnik dr. Kovačič, ki iz same sramežljivosti in strahu pred grehom ne pogleda nikogar v obraz, duhovnik dr. Hohnjec, klerikalni profesor dr. Vrstovšek, klerikalni pasar Tratnik, Fr. Leskovar, »Gospodarjev« odgovorni urednik, župnik Muršič itd. Ta preporod političnega društva bo vsekakor slabo vplival na slovensko politiko v mariborskem okraju in na Sp. Štajerskem.

— **Mariborski »Narodni dom«** smrdi mariborski klerikalni stranki. »Slov. kršč. soc. zveza« bo prirejala poljudna predavanja v prostorih katoliškega nemškega delavskega društva v Mariboru. Gospodje se boje kontrole pri svojem zastopanju in farbanju slovenskega ljudstva, pa tudi zato se izogibajo »Narodnega doma«, ker imajo v narodnih ozirih široko vest. Rajše podpirajo Nemca nego domača podjetja!

— **Važna razsodba upravnega sodišča.** Mariborska mestna občina se je pritožila na upravno sodišče zaradi obdačenja mestnega parka. Upravno sodišče je razsodilo, da mora biti javni park, ki se ne misli nikoli zazidati, ravno tako prost davka, kakor tako zvani krajevni prostori sredi mesta samega, n. pr. sejmišča, tržišča itd.

— **Zaprli so v četrtek v Mariboru** sollicitator a pri odvetniku dr. Feldbacherju Ferdinanda Schriebla. V preiskovalni zapor so odvedli nadalje zemljiškega agenta Rokavca, zavarovalnega agenta Korena in zakonska Arturja in Antonijo Thalmann. Ta družba je baje izvršila več sleparstev, zlasti pa se je pečala z zavarovanjem »bolnikov«. Schriebl je bil v Mariboru znan kot desna roka dr. Feldbach rja.

— **Konjiški vlak je povezil pri Poljanah** železniškega delavca Mat. Znidarja. To je menda prva nesreča na tej pohlevni železnici.

— **Vola je ukradel** posestniku Antonu Goluhu v Gureji Redici na Štajerskem nek okoli 50 let star človek. Vol je rumenkast, 8 teta star in vreden 280 K. Baje ga je gual v Ljubljano.

Nagrobni spomenik pobli dečka. Na starem pokopališču pri cerkvi v Kapli na Koroskem so se šo arji igrali. Eden je vzel svojoju tovarju klobuk in ga obesil na mramornat spomenik. Ker ga deček ni mogel doseči, je zlezal na spomenik, ki pa je po dolgem padel na dečka in ga tako poškodoval, da je malo upanja, da bi ponesrečenec okrevale.

Siro i šolski otroci. Kako slabo so vzgojeni otroci v Celovcu, dokazuje, da so v soboto opoldne zmerjali orožnike po vsem mestu, ko so spremljali 20 kaznjencev iz ječe na kolodvor.

K roparskemu napadu pri Beljaku se nam še poroča: Ko je šel dne 20 t. m. popoldne ob 8. akordant Ivan Righetti po neki stezi v bejskem okolišju, skočijo iz gozda nenadoma k njemu trije neznanj delavci, ga zaženejo tepsti in davci in mu pri tem oropajo vsoto 13 400 K in zlato verižico, vredno 200 K. Denar je obstojal iz 2 bankovcev po 1000 K, 60 po 50 K in 8 po 100 K. Nadalje so mu vzeli denarnico, v kateri je imel 300 - 500 K, 3 vrečice, v katerih je bilo za 6000 bankovcev po 20 K in eno vrečico, v kateri je imel 1000 K v srebru. Po ropu so neznanj zopet izginili v gozd. Eden lopov je velike, močne postave, ima temne brke in nabradek, je zelo antipatičen, nekoliko kozavega obraza, ter je bil star 35-40 let. Obleden je bil v sivkasto, umazano, delavsko obleko. Navedenica je napadenec videl lan-ko leto v družbi z nekim Miletom Brbičem iz Senje, kateri je govoril tudi nekoliko laški. — Drugi je bil nekoliko mlajši in manjši, je imel črne brke, ter je bil obleden v skoraj še novo, zeleno rumenkasto črtno baržunasto obleko. Osebnj popis tretjega je sličen onemu drugega, le da je bil obleden v zamazano, delavsko obleko. Kjer bi se pojavil kak tak sumljiv element, naj se ga takoj naznani pri varnostni oblasti.

Cerkveni rop. V noči 17. t. m. so dosedaj še neznanj tatovi vlomili v podružnično cerkev pri Sv. Magdaleni, v šentpavelski fari, ter ukradli 300 K vreden pozlačen mašni kelih.

Ponesrečil se je tovarnar I. Pavletič iz Gabrij na Goriskem. Ko se je peljal domov, je srečal gluho žensko, kateri se je umaknil, a tako nesrečno, da se mu je konj splašil, ko se je zadel v občestni kamen. Pavletič je padel z voza in se hudo poškodoval.

Gorelo je v Weissovi tovarni v Gorici. Šode je 2000 K.

Prste je zmečkalo 24letnemu Petru Klanjščku v Gorici na državnem kolodvoru, ko so prekladali sod vina. Zmečkane prste so mu v bolnišnici odrezali.

Nesreča na železnici. Blizu postaje Prestranek so zdrknili s tira štirje vozovi tovarnega vlaka. Dva voza sta popolnoma zdrobljena. Ranjen ni nihče.

V slovenskem gledališču v Trstu so igrali v nedeljo „Egoizem“ Zofke Kvedrove in „Tuji kruh“ Turgenjevov. Gostovala je gospa Danilova iz Ljubljane. Gledališče je bilo razprodano. Tudi moralen uspeh je bil popoln.

Nesreča na Južni železnici. Na tržaškem kolodvoru je prišel pod premikajoče se vozove 78letni Filip Potočnik, pri Slovincih znan pod imenom „Narodni koš“ (nosil je v košu kruh okoli strank). Lahi so ga pa nazivali „Kruhov Filip“. Bil je gluhi in ni slišal proti sebi drdajočih vozov. Ko ga potegnili izpod njih, odtrgani je imel obe nogi pod koleno, strthi več rebres in veliko rano na tilniku. Umril je kmalu na to v bolnišnici.

Po-everjenje. V Trstu so prijeli 22letnega elektrotehnika Fragiaco, ki je poneveril v Pulju 341 K.

Za opeklinami je umrla v Trstu 7letna Emilija Poljšak, ki je prišla preblizu štedilnika in se ji je obleka vžgala.

Zaradi nesrečne ljubezni je v Trstu pila neka 15letna deklica karbolovo kislino, a so jo še pravočasno rešili.

Kap je zadel v Trstu 67letnega penzionista Ivana Rudenza.

Glas iz občinstva. Trnovski napis, Opekerska cesta ter Velike in Male čolnarske ulice so zdaj v zelo blatnem stanju. Naj bi mestni magistrat ukrenil potrebno, da prebivalci ob teh cestah in vsi, ki hodijo po njih, ne bodo več tako gazili v tem zoprnem blatu.

Velike letošnje vojaške vaje na Koroskem vzbujajo v panorami-kosmorami na Dvorskem trgu pod „Narodno kavarno največjo zanimanje ne le v vojaških krogih ampak tudi med civilisti. Umetniško dovršene slike nam kažejo različne faze vojaškega življenja na vajah, vidimo pa tudi visoke vojaške dostojanstvenike Serija je prav izbrana. Prihodnji teden Romunija.

Mednarodna panorama pod Tranco ima ta teden razstavljene najzanimivejše pokrajine Karpatov

s mnogobrojnimi jezeri in vodopadi. Vidi se tudi gališka prestolnica Lvov in znamenite toplice Zakokopani. — Prihodnji teden potujemo po Bosni in Hercegovini.

Ropar in deserter aretovan. Kakor je bilo te dni poročano, je prostak 97 pešpolka v Trstu Lovro Ogrizek izvršil roparski napad nad neko damo in pobegnil. Nto je na Rakeku zopet nameraval izvršiti umor, pozneje pa je v domači občini Hraše pri Postojni izvršil več tatvina. Prijelo ga je včeraj orožništvo v Postojni in se je našel pri njem nabasan samokres, različni angleški ključji in vitrihi. Izročili ga bodo garnizijskemu sodišču v Trst.

Tatvina. Snoči je neki uzmovič ukradel pred prodajalnicoo g. Jožefa Žitnika na Starem trgu št. 3 dvojje hlače, vredne 6 K 70 v. Ko je to opazil kontornist g. Rudolf Maral, je skočil k njemu in mu vzel iz rok ene hlače, z drugimi pa je tat zbežal na Francovo nabrežje in jih skril v rešilni čoln, potem pa odnesel pete.

Čigavi so purani? V soboto so zašli na realno dvorišče 4 purani, katerih lastnik se še do danes ni zgasil niti pri policiji, niti v realki.

Našel je trgovski pomočnik g. Josip Pame denarnico s večjo vsoto denarja. — Ana Fajanova je našla zlat prstan.

Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 10 do 16. novembra 1907. Število novorojencev 14 (= 19 35 ‰), umrlih 22 (= 29 48 ‰), med njimi je umrl za vrtico 1, za jetiko 4, vsled mrtvoda 2, vsled nezgode 2, za različnimi boleznimi 13. Med njimi je bilo tujeov 12 (= 54 54 ‰), iz zavodov 14 (= 63 63 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za dušljivim kašljem 2, za ušenom 1, za mumpsom 2 osebi.

Mlad lovski pes bele barve se je zatekel. Lastnik ga dobi v Cigaletovih ulicah šte. 4 v drugem nadstropju.

Ljubljanski sekstet na lok igra danes zvečer v kavarni „Avstrija“. Začetek ob 9. Vstop prost.

*** Drobne novice.** — Cesar je odlikoval svoja zdravnika dr. Kerzla in dr. Neusserja z velikim križem Franc. Jožefovega reda.

— Davek na sladkor se zniža za 6 K.

— Konferenca v vseučiliških rektorjev bo jutri v ministrstvu. Pri tej priliki se izreče protest proti napadom zadnjega katoliškega shoda.

— Stirje novi kardinali bodo imenovani v javnem konzistoriju dne 19. decembra. Slovana ni med kandidati.

— Konec opernega pevca Bertrama. V Bayreuthu se je obesil nekdanji slavni operni pevec Bertram, ki je imel svoječaso po 40.000 mark letne plače, zadnje čase pa je živel od javne milosti. Pri potopu parnika „Berlin“ sta mu utonili žena in hči ter je zgubil celo premoženje. Valed žalosti je zgubil glas.

— Veliko rusko zalogo orožja in streliva so našli v Berlinu v hiši soocialističnega občinskega svetnika Kersena. V zalogi je bilo 3000 revolverjev in mnogo spisov za ruske teroriste.

— Orožniški stražmešter umoril dva človeka. Blizu Tarnova v Galiciji je orožniški stražmešter Taller umoril kmeta Mkovskega in njegovo pastorko, ki je odklanjala njegovo ljubezen.

— Za srbskega poslanika v Atenah je imenovan upokojeni sekoijski načelnik Bošković.

Rnjževnost.

— Slovenska knjižnica, ki jo izdaja A. Gabrček prinaša v snopičih 157-172 slovenski prevod znamenitega romana grofa Lova Nikol Tolstega „Ana Karenina“. Ta krasni roman velja za najpoetičnejši umotvor velikega pisatelja Tolstega. Knjiga obsega 1174 strani in stane za naročnike „Slov. knjižnice“ 4 K 80 v, za druge kupce pa 6 K 40 v.

— Česko delo o slovenskih planinah. Češki odbor slovenskega planinskega društva si je pridobil za naše planinstvo že neveljavih zaslug. Sedaj je zopet storil prežaluzno delo. Izdal je knjigo o slovenskih alpah, kakršne Slovenci sami nimamo in je najbrž še dolgo ne bomo dobili, knjigo, ki bi jo moral imeti vsak slovenski planinec, zlasti pa vsaka hiša v naših alpah, kamor zabajajo tujci.

„Ze slovanských hor“ vydal čes. šký odbor slovinského alpského družstva péči dra. V. Dvorského, dra. B. Franty in dra. V. Rážíčky. To je naslov tej prelepi in važni knjigi, ki privabi gotovo zopet mnogo českých rojakov v naše kraje. Knjiga obsega sedem razprav, šest umetniških prilog v barvotisku in 28 po izborih fotografijah izvedenih slik. Uvod je spisal dr. Bohuslav Franta, o Hudi Polci piše J. Čermák, o gor-

skem sportu in zdravju prof. dr. Chodounský, o Mangartski skupini dr. O. Laza, o češki kočji v Savinskih planinah dr. St. Prahenský, dr. Dvořák pa o Orni gori in dr. Rážíčka o gori Kanin. Vse te razprave so vezelanimive. Umetne priloge so pravi umotvori. Marija Chodounska je naslikala Triglav s dovške strani, Kočno, Mangartsko skupino s Prisojnikom in partijo pred Belopeškim jezerom, razgled s Ovčje vasi dr. V. Rážíčka, Češko kočjo pa O. Bubeníček. Tudi reprodukcije po fotografijah so vse skoz krasne in prav tako podoba na ovitku.

— Tri povesti grofa Lova Tolstega v Trstu 1907. Založila tiškarna „Elinosti“. Knjižica obsega naslednje tri znamenite povesti Tolstega: „Jetenik v Kavkazu“, „Starca“ in „Koliko zemlje potrebuje človek?“ Cena 80 v. p pošti 10 v. več.

— Puška svenčlilna predavanja (Njihova uredba i svrha). Napisao dr. Albert Bazala. Številco lepih knjig, ki jih je izdala knjigarna Ciril Metodovih zidarjev v Zagrebu, se je pomnožilo za zgoraj navedeno razpravo, ki zadevno vprašanje vsestransko in sistematično pojasnjuje. Dr. Bazala je podal pravi program za prosvetno delo v svrhu povzdige kulturnega nivoa in zato utegne brošurica tudi marsikakega Slovenca zanimati. Cena 60 v., s pošto 70 v.

Vse tu naznanjene knjige in listi se dobivajo v „Narodni knjigarni“ na Jurčičevem trgu št. 3.

Izpred sodišča.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča

Za zimo se je hotel preskrbeti. Dne 18. septembra t. l. okoli 9. zvečer je pogorela kočja Marije Bergant v Dvorju. Ker je bil tistokrat mesečni večer, je še ona krompir na njivi pobirala in odtod zapazila, kako da se nekaj pri strehi sveti. Hitro je pritekla na lice mesta in videla, da je že vse seno v ognju. Tekla je v sobo, urno zbudila svoja dva otroka in poklicala gostjo Heleno Net, ki so bili vsi v trdnem spanju, in bi bili gotovo vsi trije ponesrečili, da jih ni Marija Bergant pravočasno rešila. Ogenj je provzročil 35 let stari dminar Janez Urh iz Dvorja. Ta se je namreč tretji dan po tem dogodku sam pri okr. sodišču v Kranju zgasil kot provzročitelj požara. Najpoprej je trdil, da so se mu vžigalice v hlačnem žepu vzele, potem pa je svoj zagovor v toliko popravil, da je našel zažgal, in sicer na ta način, da je gorečo cigareto v seno vrgel. Urh je požar zanetil nekoliko iz maščevanja, ker mu je Helena Net očitala, da je vzel neki koš; pravi vzrok je pa najbrž ta, da si je preskrbel za dalj časa brezskrbno življenje v zaporu. Saj se je Urh proti priči Francetu Seršenu izrazil, da mora nekaj narediti, da bo prišel v „arest“. Priči Francetu Sluga pa je Urh tožil, da nima obleke ne denarja in stanovanja, ter ne ve, kam bo šel pozimi. Tei priči je obdolženec na kritičen večer še rekel, da bode še tisto noč nekaj naredil. Mariji Bergant je zgorela tudi škrlinja, v kateri je bilo okoli 50 K in moževa obleka ter tesarsko orodje. Provzročena škoda se je cenila nekaj nad 1000 K.

Na krivdorek porotnikov je bil Urh hudodelstva zažiga krivim spoznan in obsojen na 10 let težke ječe. Obdo ženeo je izrazil, da je s kaznijo zadovoljen.

Ubijalec svojega sina. Dne 16. septembra t. l. se ukazal Blaž Šavs, posestnik na Bašlju, svojemu 15 let staremu sinu Antonu, naj vozi gnoj čez sosedov travnik. Dasi je sosed Peter Lom bar fantu vožnjo prepovedal, je Šavs vseeno zapovedal sinu, naj vozi naprej po prepovedanem travniku. Da bi se sin ognil prepiru s sosedom, šel je z materjo na skedenj mlatiti. To je pa očeta razljutilo, da je fanta s cepcem tako po glavi udaril, da je še isti dan umrl; prebil mu je lobanjo. Šavs priznava, da je udaril sinu s cepcem, opravičuje se pa s tem, da ga je nameraval po hrbtu udariti, a sin se je v tem hipu sklonil in je tako udarec priletel na glavo. Obdolženec se tudi zagovarja, da je fant takoj po zadoblenem udarcu legel na klop, s katere je na tla padel in se pri tem na glavi poškodoval. Zaslišana zdravnikova zvezena pa odločno potrdita, da so vse pri ubitem sinu najdene poškodbe bile prizadete s topim orodjem in da je bila rana na desnem senou smrtonosna.

Ker se porotniki niso mogli prepričati o krivdi obtoženca, ampak so smatrali njegovo dejanje kot nesrečo, je bil Šavs oproščen.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 25. novembra. Današnja seja poslanskega zbora je bila precej

viharna, vendar ne tako, kakor se je pričakovalo. Ko so vstopili ministri v zbornico, je nastal silen hrup. Abrahamovicz je korakal ob strani barona Becka. Ko so se ministri, vsi v frakih vsedli na ministrski klop, so Vsenemot jeli kakor besni kričati. Posebno sta se odlikovala Iro in Malik, ki sta venomer psovala Abrahamovicza. „Armenski kozji skrunilec, polip iz leta 1897“, take in enake ljubeznivosti so frčale novemu ministru na ušesa. Poslanec Breiter je kazal poslancem Abrahamovcovo karikaturu. Predsednik dr. Weisskirchner je jezo udaril ob pult ter zaklical Breiterju, naj opusti tako izživljanje, češ, kar ni grofu Sternbergu dovoljeno, ne sme biti dovoljeno niti Breiterju, niti socialnim demokratom. Ko se je hrup nekoliko polegal, je baron Beck predstavlil Abrahamovicza zbornici kot novega ministra. Znova je nastal velik hrup in vrišč. Ko se je baron Beck vsedel na ministrski klop, je poleg Abrahamovicza, je zaklical Malik: „Kje je kakšen fotograf, da bi ovekovečil to prekrasno dvojico“. Socialni demokratje niso bili v zbornici pri teh dogodkih. Šele, ko je posl. Romančuk podal protestno izavo proti imenovanju Abrahamovicza za ministra, so socialni demokratje stopili v zbornico. Slične izjave so podali: Davidiak v imenu starorusinskega kluba, dr. Straucher za židovski klub, dr. Diamant pa za socialne demokratje. Te izjave so spremljali neprestni žaljivi medklici, naperti proti novemu ministru. Krščanski soc. so vložili predlog, naj se dovoli posebna podpora Radekega veteranom. Na to se je nadaljevala debata o Rennerjevem predlogu glede podražanja živil. Razprava se bo danes končala. Glasovalo se bo o predlogu v prihodnji seji, ki pa še ni določena. Glasovanje bo po imenih. Skoro gotovo je, da bo nujnost odklonjena.

Dunaj 26. novembra. Cesar je danes sprejel v posebni avdienci naučnega ministra dr. Marcheta.

Dunaj 26. novembra. Poslanec Ivan Hribar in dr. Rybač sta bila danes pri naučnem ministru dr. Marchetu, da bi naučna uprava nakupila nekaj umotvorov, izloženih na I. slovenski umetniški razstavi v Trstu. Minister je obljubil, da bo vlada nakupila več slik, ki jih je dala že izbrati.

Dunaj 26. novembra. Poslanec Hribar je bil danes v deputacijo iz Senože pri železniškem ministru dr. pl. Derschatti radi neke železniške zgradbe.

Budimpešta, 26. novembra. Zbornica je imela danes zopet viharno sejo. Na dnevnem redu je bilo poročilo imunitetnega odseka o aferi Vajda. Ker je posl. Nagy imenoval Vajdo strahopetnika, ga je predsednik Justh poklical k redu, kar je izvalo silno nevoljo pri radikaloih. Keczkemety je kričal kakor divji. Ko je doktor Lorković hotel govoriti hrvaški, so neodvisnjaki skočili k njemu in mu branili govoriti. Justh je na to izjavil, da imajo Hrvti po zakonu iz l. 1868. pravico v parlamentu govoriti hrvaški. Ta izjava je provzročila nov vihar. Dr. Wekerle je moral intervenirati, Justh pa je suspendiral sejo. Končao je prišlo med dr. Medakovićem in Wekerlejem do kompromisa.

Budimpešta 26. novembra. Hrvaški minister Josipovich je izjavil, da bo izvajal konsekvence in odstopil, ako se bo Hrvatom še nadalje branilo v parlamentu govoriti hrvaški.

Belgrad, 26. novembra. Na zahtevo črnogorske vlade je policija aretovala vodjo črnogorske omladine Božo Božovića, ki je baje dal bombe Rajkoviću, naj jih spravi na Cetinje. Vsi črnogorski emigranti so pod policijskim nadzorstvom.

Berolin, 26. novembra. Danes se je pričelo zasedanje pruskega deželnega zbora. Vlada je predložila predlog, v kateri zahteva 280 milijonov mark za germanizacijo poljskih pokrajin.

Meteorološko poročilo.

11.11.1907. Srednja letna temperatura: 0.4°; noć 1.5°. Padavina v mm 0.0

Meteorološko poročilo.

11.11.1907. Srednja letna temperatura: 0.4°; noć 1.5°. Padavina v mm 0.0

Meteorološko poročilo.

11.11.1907. Srednja letna temperatura: 0.4°; noć 1.5°. Padavina v mm 0.0

Meteorološko poročilo.

11.11.1907. Srednja letna temperatura: 0.4°; noć 1.5°. Padavina v mm 0.0

Meteorološko poročilo.

11.11.1907. Srednja letna temperatura: 0.4°; noć 1.5°. Padavina v mm 0.0

Meteorološko poročilo.

11.11.1907. Srednja letna temperatura: 0.4°; noć 1.5°. Padavina v mm 0.0

Meteorološko poročilo.

11.11.1907. Srednja letna temperatura: 0.4°; noć 1.5°. Padavina v mm 0.0

Meteorološko poročilo.

11.11.1907. Srednja letna temperatura: 0.4°; noć 1.5°. Padavina v mm 0.0

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kural dun. borze 26. novembra 1907.

Malicezni papirji.	Dinar	Flaro
1. majhna renta	95.80	96 —
2. srednja renta	97.60	97.80
3. avstr. krona renta	96.50	96.25
4. zlat	118.70	118.90
5. ogrska krona renta	98 —	98.20
6. zlat	109.40	109.60
7. posojilo dež. Kranjske	97.70	98.50
8. posojilo mesta Spiljet	10.40	110.60
9. Zadar	98.90	10.85

10. bos.-herc. železniško posojilo 1902	97.45	98.45
11. deška dež. banka k. o.	94.75	9.24
12. dež. banka k. o.	94.85	15.25
13. zast. pisma gal. dež. hipotekne banke	99 —	99.80
14. post. kom. k. o. s. 10. pr.	01.20	1.23
15. zast. pisma innerst. hranilnice	97 —	98 —

16. zast. pisma ogr. zem. dež. hranilnice	96.75	97.75
17. z. pis. ogr. hip. banke	98.50	99.10
18. obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	94.50	99.50
19. obl. češke ind. banke	99.60	1.00
20. prior. lek. želez. Trst. Poreč	98.75	99.75
21. prior. dolenskih želez.	99.00	99.25
22. prior. juž. žel. kup. 1/4.	99.50	99.50
23. avstr. pos. na žel. p. o.	98.50	99.50

24. od l. 1890	147.65	149.65
25. od l. 1894	251 —	255 —
26. tiske	135.50	142.00
27. nem. kred. i. omilitje	164 —	170 —
28. nem. kred.	167 —	170 —
29. ogrska hip. banke	242 —	247.50
30. srbske a. fr. 100 —	18 —	183.30
31. turške	82.30	183.30
32. srednje	18.35	20.30

33. kreditne	431.50	441.00
34. pomoške	9 —	95 —
35. krakovski	94 —	100 —
36. ljubljanske	22 —	66 —
37. avstr. deč. kriše	4.50	46.50
38.	7.47	26.75
39. rudolfove	66 —	70 —
40. salcburške	227 —	231 —
41. dunajske kom.	464 —	476 —

42.	141.75	141.75
43. državne železnice	656 —	657 —
44. avstr.-ogrsk. bančne deln.	1777 —	1788 —
45. avstr. kreditne banke	24.50	625.50
46.	739 —	740 —
47.	139 —	140 —
48.	710 —	715 —
49.	18.75	183.75
50.	2.64 —	28.78 —
51.	5.860	5.960
52.	2.43 —	2.49 —
53.	441 —	447 —
54.	142 —	144 —

55.	11.86	11.41
56.	19.21	19.94
57.	33.6	28.58
58.	74.12	24.18
59.	117.73	1.792
60.	96.80	96.95
61.	2 —	2.3
62.	6.86	5 —

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 26. novembra 1907.

Termin.

Pšenica za april	za 50 kg K	13.18
Pšenica za oktober	za 50 kg K	11.86
Rž za april	za 50 kg K	12.20
Koruz za maj 1908	za 50 kg K	7.94
Oves za april	za 50 kg K	8.00

Omara

za edilno shrambo je ceno na prodaj na Bleiweisovi cesti št. 23 I. nadstropje.

Zahvala. 3957

O prerani izgubi naše nepozabne iskreno ljubljene soproge, matere itd. gospe

Ive Terčelj

došlo mi je toliko dokazov priskrbenega sočutja, da se čutim dolžnega vsem se javno zahvaliti.

Posebno se zahvaljujem darovalcem krasnih vencev, združenim pevcem za petje srce pretresujočih žalostnk, vsem gg občinskim odbornikom, ki so pokojniku spremili k zadnjemu počitku, sorodnikom, prijateljem, znancem in sploh vsem, ki so na katerikoli način pokazali svojo pomoč in sožalje.

Vsem skupaj in vsakemu posebe

Roncegno Južno Tirolsko na Valsuganški želez. 1¹/₂ ure od Tridenta, 535 m nad morjem.

najmočnejši arzenovoželezni vrelci, porabljeni z najboljšim uspehom in vse leto trajajoč, tudi za domače zdravljenje. V vseh deželah ga priporočajo mnogi zdravniški strokovnjaki za **krvne, ženske, živčne in kožne bolezni** itd. Naprodaj po lekarnah.

Grand hotel des Bains in Parkhotel kopalniška etablissementa prve vrste z 250 sobami in saloni, vso najmodernejšo opremo. Prekrasen, zaveten kraj, milo podnebje, veliki parki. Sezija od 15. aprila do 1. novembra. Prospekte in pojasnila daje kopalniško ravateljstvo. 2775 9

Blagajne, varne proti požaru in vplomu, „Fox“ pisalni stroji, ameriško pohištvo za pisarnice ceneje nego kjerkoli. — **Bečko skladišče blagajna,** delničarsko društvo, Zagreb, Ilica 22. 3424-22

Naznanilo in priporočilo. Slavnemu občinstvu vljudo naznanam da sem po rajni gospe **Franciški Pečoni** prevzel **tvornico sodavice in zalogo opeke** (zarezanega strešnika) iz raznih velikih tovarn. o o Postrežba točna. o o o o o o Cene nizke. o o Vljudo se priporočam 3937-1

Josip Kuralt trgovec z mešanim blagom in deželnimi pridelki v Domžalah.

Največja zaloga ur, verižic, prstanov in uhanov z briljanti itd. Kdor hoče imeti trpežno in dobro idočo uro, naj kupi samo znamko „UNION“. 3091 24

Fr. Čuden, urar in trgovec v Ljubljani, Prešernove ulice. Cenovnik zastoj in poštne prost.

C. in kr. dvorni založnik **Papežev dvorni založnik**

lekarnar PICCOLI, Ljubljana Dunajska cesta (lekarna pri angelu) opetovano odlikovan, priporoča nastopne preizkušene izdelke:

Salmjakove pastile — preizkušene — olajšujejo hripavost in kašelj, razkrajajo sliz. 1 škatlica stane 20 vin, 11 škatlic 2 kroni.

„Antirheumon“ najboljša, bolečino gaseče sredstvo proti trganju in podobnim revmatičnim bolečinam. Ena steklenica stane 1 krono

Tinktura za želodec je želodec krepi, tek vzbujajoče, prebavno, in odprti telesa pospešujoče sredstvo. 1 steklenica 20 vinarjev.

Naročila se točno izvrše proti povzetju. 1943-25

Železnato vino vsebuje za slabokrvne in nerazvite osebe, blode in slabo otroke lahko prebavljiv železnat izdelek. Ena politrška steklenica 2 kroni. Poštni zavoj s 3 steklenicami K 6 60 franko zaboj in pošta na.

POKORNEGA

PELINKOVEC Najboljši želodčni liker sveta.

Od zdravniških avtoritet priporočen kot ugoden, tečen in želodec jačajoč

čisti biljni destilat. Eksportira se na vse kraje sveta. Odlikovan s 60 zlatimi, srebrnimi in častnimi kolajnam.

Dobiva se povsod. Zastopnik za Kranjsko: **FRAN REMIC, Ljubljana.**

!! Opomba !! Izvrsten glas našega elizira „Pelinkovca“ dal je povoda, da naša konkurenca prodaja pod istim ali slimi imenom lahke — čisto zdravju škodljive — pijače. Radi tega pazite na našo z **zakonom zavarovano** vinjeto in zahtevajte izrečno 3529-19

Pelinkovac Pokorny. Vse ostalo naj se kot ponaredba zavrne. Edini proizvajalec: Kralj. povl. d on. tvornica likera preje **FRANJO POKORNY, Zagreb.** Ustanovljeno 1862.

Podružnica v Splitu. „Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“ Podružnica v Celovcu.

Del. glavnica K 2.000.000. **Stritarjeve ulice št. 2.** **Rezervni fond K 200.000.**

priporoča k zvebanju dne 1. decembra:

Promese na državne sročke iz leta 1864 cele à K 20 — polovice à „ 11 — **Glavni dobiček kron 300.000.—**

12-138 Obrestuje vloge na knjižice in na tekoči račun od dne vloge do dne vzdiga po 4 1/2 % , vloge na tek čl račun proti tridesetdnevni odpovedi po 5 % .

V najem se da **tako ali za februarški termin:** **udobno stanovanje** v visokem pritličju, obstoječe iz **štirih sob, kuhinje, kopalce sobe in z vsemi drugimi pritliklinami,** ter **stanovanje v sonterrainsu,** obstoječe iz **dveh sob, kuhinje in z drugimi pritliklinami v novoizgrajeni vili na Erjavčevi cesti št. 24.** Pojasnila daje pisarna notarja **Hudovernika v Ljubljani.** 5934-3

Sprejme se 3916-3 **trgovski sotrudnik** več železninar in špecrist **ob novem letu** pri tvrdki **Fran Picsek,** trgovina z mešanim blagom v **Ribnici,** Kranjsko.

Uglaševalec **klavirjev!** Točno izvršujem **uglaševanja in popravilja klavirjev.** Moja jako dobra dela in najnižje cene nimajo konkurence. Preglašujem brezplačno. Priporočam se 3958-1

G. F. Jurásek — I. kranjski uglaševalec klavirjev — v **Ljubljani, Sv. Florjana ulice št. 28/1.**

Pozor! Pozor! **Restavracija pri „LEVI“** Usojam si slav. občinstvu vljudo naznanjati, da sem otvorila **popolnoma novo** **zimsko kegljišče** Na razpolago vsak dan! Tudi je še nekaj večerov oddati družbam. Vljudo se priporoča **Beti Kos** restavraterka. 5961-1

Istrsko vino črno, prav pristno, **hektoliter 26 K,** in **žganje** domačega pr delka po **96 K hektoliter.** Vno se pošilja v **posodah** **cenjenih odjemalcev,** žganje v **lastnih posodah, vse postavljeno na pošto** Trst. **Vzorci se pošiljajo na zahtevo.** **Anton Paoluzzi** **Novigrad (Cittanuova) v Istri**

Najboljše božično darilo **6 kosov** **trajna** **2 m dolge K 14.50** in **bom-bažerino** **Br. KREJCAR** **Dobruška (Češko).** Vzorci platna in bombaž. rano. Tudi damsko volnato blago.

Velika pri ožnostna prodaja **v Angl. skladišču oblek** **Ljubljana, Mestni trg 5, Ljubljana** zaradi ogromno velike zaloge **damske, moške, dekliske, deške konfekcije.** **Vsi predmeti se prodajo za vsako ceno.** **O. Bernatovič.** 3958-2

Ces. kr. avstrijske državne železnice. **Izvod iz voznega reda.** Veljaven od dne 1. oktobra 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.: 7-05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak čez Podrožčico, Celovec, Prago. 7-07 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje. 7-09 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago. 7-40 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec. 7-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje. 7-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago. 7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje. 7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago. 7-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez Podrožčico).

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor: 7-28 zjutraj. Osebn. vlak v Kamnik. 7-05 popoldne. Osebn. vlak v Kamnik 7-10 zvečer. Osebn. vlak v Kamnik 7-50 ponoči. Osebn. vlak v Kamnik. (Samo ob nedeljah in praznikih v oktobra.)

Dobohod v Ljubljano juž. žel.: 6-58 zjutraj. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Jesenic, Gorice, Trsta. 8-34 zjutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja. 11-15 predpoldne. Osebn. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožčico in Trbiž, Gorice drž. žel., Jesenic. 2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplja. 4-36 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Gorice drž. žel., Trsta drž. žel. Jesenic. 6-50 zvečer. Oseb. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Jesenic. 8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja. 8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Trsta drž. žel. Gorice drž. žel., Jesenic. 11-50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Trsta drž. žel. Gorice drž. žel., Jesenic.

Dobohod v Ljubljano drž. kolodvor: 6-46 zjutraj. Osebn. vlak iz Kamnika. 10-59 predpoldne. Osebn. vlak iz Kamnika. 6-11 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika. 7-50 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih meseca oktobra.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje-evropskem času.)

C. kr. ravateljstvo državnih železnic v Trstu.

Narodna knjigarna **v Ljubljani, Jurčičev trg št. 13** priporoča naslednja dela:

Io. Cankar: Aleš iz Razora. Ta povest iz narodnega življenja je vele-zanimiva in spada med najboljša dela tega pisatelja. Broš. K 1 50, vez. K 2 50, po pošti 20 v več.

Ivan Lah: Vaška kronika. Ta knjiga obsega več izvrstnih zgodovinskih povesti iz slovenske preteklosti in sicer iz dobe turških vojsk, kmetijskih vstaj, reformacije in renesance. Broš. K 1 70, vez. K 2 70, po pošti 2 v več.

Josip Jurčič: Zbrani spisi. V 11 zvezkih so zbrali najlepši romani in povesti tega znamenitega pisatelja, ki se je s svojimi deli slovenskemu občinstvu tako priljubil, kakor samo malo drugih avtorjev. 1. Deseti brat. 2. Juri Kozjak. Spomini starega Slovenca 3. Domen. Juri Kobila. 4. dr. 4. Tihotapec. Grad Rojine. Kloštriški žolnir. 5. Hei mestnega sodnika. Nemški valpet. Sin kmečkega cesarja i. dr. 6. Sosedov sin. Moč in pravica i. dr. 7. Lepa Vida. Erazem Tatenbach. 8. Cvet in sad. 9. Doktor Zober. 10. Rokovnjači i. dr. 11. Tugomer. Veronika Deseniška i. dr. Vsa zvezek velja broširan K 1 20, vezan 2 K, po pošti 20 v več.

Dr. Jos. Vošnjak: Zbrani dramatični in pripovedni spisi. II. Doktor Dragan, drama v petih dejanjih. Broš. 1 K, po pošti 20 vin. več. III. Lepa Vida, drama v petih dejanjih. Broš. 1 K, po pošti 20 v več. Dr. Vošnjak ni samo jako priljubljen pripovedovalec, marveč tudi eden najboljših slovenskih dramatikov. Njegovi igri Doktor Dragan in Lepa Vida sta dosegli na odru najp. pše uspehe. Vse čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda.

Dr. Jos. Vošnjak: Zbrani dramatični in pripovedni spisi. II. Doktor Dragan, drama v petih dejanjih. Broš. 1 K, po pošti 20 vin. več. III. Lepa Vida, drama v petih dejanjih. Broš. 1 K, po pošti 20 v več. Dr. Vošnjak ni samo jako priljubljen pripovedovalec, marveč tudi eden najboljših slovenskih dramatikov. Njegovi igri Doktor Dragan in Lepa Vida sta dosegli na odru najp. pše uspehe. Vse čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda.

Dražotin Jesenko - Doksov: Pesmi. V najlepši moški dobi umrl Jesenko je bil velenadarjen pesnik, a bil je pri tem skromen človek, ki zase ni delal reklame. Njegove pesmi, priobčene v raznih listih, so vzbujale občno pozornost. Po njegovi smrti so bile izdane in je čisti dobiček namenjen mnogoštevilni nepreskrbljeni rodbini, ki jo je zapustil Jesenko. Vez. izvod velja 8 K, s pošto 20 v več.

Ljubljanski Zvon. Tega prvega in najodličnejšega slovenskega literarnega časopisa je dobili se naslednje letnike: 1901, 1902, 19 3, 1904, 1905, 1906 in 1907. Vsa letnika velja broširan K 9 20.

Fr. Lipič: Strahovalci dveh kron. Zgodovinski roman iz dobe velikih bojev med beneško republiko in turškim cesarstvom, v katerih so igrali hrvaški in slovenski pomorski roparji znamenito vlogo. 2 zvezka. B. oš. oba 2 K, po pošti 40 v več.

*** * * Koristka.** Roman iz ljubljanskega gledališkega življenja v polpreteklem času. Broš. 80 v, po pošti 20 v več.

H. Kirchsteiger: Pod spovednim pečatom. Ta roman iz duhovskega življenja odkriva skrivnosti iz župnišč in duhovsk. ga stanu sploh. Pisatelj je bil sam duhovnik. Dva zvezka. Broš. oba K 4 60, po pošti 4 v več.

Koledar družbe sv. Cirila in Metoda za l. 1908. Broš. K 1 20, po pošti 20 v več.

Sokolski koledar za l. 1908. Vez. 1 K, po pošti 20 v več.

Di, aški almanah za l. 1908. Vezan 1 K, po pošti 20 v več.

Trgovski koledar za l. 1908. Vezan 1 K, po pošti 20 v več.

Novi obrtni red. Slovenska izdaja. 1 K, po pošti 10 v več.

Kazenski zakon. Vezan 6 K, po pošti 10 v več.

Kazenskopravni red. Vezan K 5 60, po pošti 20 v več.

Dr. E. Volčič: Civilnopravni red in sodni pravilnik. Broš. 7 K, vez. 8 K, po pošti 40 v več.

Dr. E. Volčič: Odvetniška tarifa. Broš. K 1 80, po pošti 20 v več.

Velika pri ožnostna prodaja **v Angl. skladišču oblek** **Ljubljana, Mestni trg 5, Ljubljana** zaradi ogromno velike zaloge **damske, moške, dekliske, deške konfekcije.** **Vsi predmeti se prodajo za vsako ceno.** **O. Bernatovič.** 3958-2

Velika pri ožnostna prodaja **v Angl. skladišču oblek** **Ljubljana, Mestni trg 5, Ljubljana** zaradi ogromno velike zaloge **damske, moške, dekliske, deške konfekcije.** **Vsi predmeti se prodajo za vsako ceno.** **O. Bernatovič.** 3958-2

Ces. kr. avstrijske državne železnice. **Izvod iz voznega reda.** Veljaven od dne 1. oktobra 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.: 7-05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak čez Podrožčico, Celovec, Prago. 7-07 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje. 7-09 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago. 7-40 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec. 7-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje. 7-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago. 7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje. 7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago. 7-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez Podrožčico).

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor: 7-28 zjutraj. Osebn. vlak v Kamnik. 7-05 popoldne. Osebn. vlak v Kamnik 7-10 zvečer. Osebn. vlak v Kamnik 7-50 ponoči. Osebn. vlak v Kamnik. (Samo ob nedeljah in praznikih v oktobra.)

Dobohod v Ljubljano juž. žel.: 6-58 zjutraj. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Jesenic, Gorice, Trsta. 8-34 zjutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja. 11-15 predpoldne. Osebn. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožčico in Trbiž, Gorice drž. žel., Jesenic. 2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplja. 4-36 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Gorice drž. žel., Trsta drž. žel. Jesenic. 6-50 zvečer. Oseb. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Jesenic. 8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja. 8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Trsta drž. žel. Gorice drž. žel., Jesenic. 11-50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Trsta drž. žel. Gorice drž. žel., Jesenic.

Dobohod v Ljubljano drž. kolodvor: 6-46 zjutraj. Osebn. vlak iz Kamnika. 10-59 predpoldne. Osebn. vlak iz Kamnika. 6-11 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika. 7-50 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih meseca oktobra.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje-evropskem času.)

C. kr. ravateljstvo državnih železnic v Trstu.

Velika pri ožnostna prodaja **v Angl. skladišču oblek** **Ljubljana, Mestni trg 5, Ljubljana** zaradi ogromno velike zaloge **damske, moške, dekliske, deške konfekcije.** **Vsi predmeti se prodajo za vsako ceno.** **O. Bernatovič.** 3958-2

Preselitev trgovine Ernest Sark.

Zaradi prevelike režije v moji dosednji prodajalnici na Dvorskem trgu št. 3 sem se odločil, da ta lokal s 17. novembrom t. l. opustim. V mojem dolgoletnem poslovanju mi je sl. občinstvo izkazovalo toliko zaupanje, da sem se sedaj odločil, da bom vodil trgovino še naprej in sicer od 18. novembra t. l.

na Mestnem trgu št. 11 (nasproti Kollmannovi trgovini).

Vodil bom trgovino tudi v bodoče v enakem obsegu in zaradi izdatno znižanih režijskih stroškov po enakih brezkonkurenčnih cenah in bom cenj. občinstvu postrezal s solidno, popolnoma novo zalogo najboljšega blaga. Opiraje se na dosedanje zaupanje se usojam sl. občinstvo opozoriti na svojo preselitev in svoje dolgoletne odjemalce prositi še nadaljnje naklonjenosti. Priporočam se sl. občinstvu tudi v novi trgovini z odličnim spoštovanjem

ERNEST SARK, sedaj na Mestnem trgu šte. 11.

8892-4

8872-5

Starejšega

trgovskega pomočnika,

izurjenega v vseh strokah trgovine z mešanim blagom, kot prvo moč in dobro izurjeno popolno samostojno

prodajalko

iste stroke, sprejmeta **Norbert Zanier & sin, Sv. Pavel pri Prebodu Sav. dol.**

Posestvo

na Blejski Dobravi, parcela št. 688, pripravno za letovišče, se takoj proda.

Dopisi pod „šte. 12“ Javornik, Gorenjsko, poste restante. 343-2

Klobuki se sprejemajo v popravilo.

Novosti te sestiže!

A. Lukič

Pred škofijo št. 19

priporoča svojo novo urejeno

veliko zalogo zgotovljenih oblek

3572 za gospode, dame, 14

dečke in deklice

po najnižjih cenah.

Sprejme se v trgovsko pisarno

kontoristinja

z lepo pisavo, trgovsko naobražena in z večletno prakso. Neobhodno potrebno perfektno znanje in samostojno reševanje trgovske korespondence v obeh deželah jeziki.

Sprejme se eventualno tudi trgovsko naobražen perfekt

korespondent

za popoldanske ure.

∴ Vstop takoj. Plača po dogovoru. ∴ Ponudbe pod: „Kontor 100“ v Ljubljani, poste restante. 3914-3

SUKNA

In modno 28FF 38
blago za obleke
priporoča firma
Karel Kocian
tovarnica za sukno
v Humpolcu
na Češkem.
Tovarniške cene. | Vzorci franco.

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino

cirkularjev, pisem in drugih tiskovin oskrbi ceno izvežban uradnik v tej stroki.

Naslov v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Pravkar je izšlo novo delo o o o

== Ivana Cankarja: ==
Hlapec Jernej in njegova pravica.

V tem svojem delu se je lotil Cankar takorekoč socialnega vprašanja. Ne rešuje nikakega socialnega problema, ker to ni naloga pisatelja-umetnika, pač pa stavi vprašanje človeški družbi. Ta se naj zamisli nad problemom in ga naj reši. — Dogodba je pretresljiva slika iz življenja človeka, ki ima pravico zase, postave pa proti sebi. Pisana je s posebno sugestivno silo, kakršne niti pri Cankarju še nismo začutili v tako obilni meri. — Oprema knjige je lična, z risbo na naslovni strani. — Cena broš. K 1.40, eleg. vez. K 2.—, po pošti 10 vin. več.

Naprodaj pri založniku **L. SCHWENTNERJU** Ljubljani in po drugih knjigarnah. 58-69

Za dame **Elegantne klobuke** otroke
najnovejše pariške in dunajske modele
3335 17 priporoča
A. Vivod-Mozelič
Ljubljana, Stari trg šte. 21
Modni salon trg. modnega blaga itd.
Popravila klobukov se izvršujejo ceno in fino. — Zunanja naročila točno.

Kdor bi rad kupil
— najfinejše —
plišaste
— in različne —
kožuhovinaste jopice
in 396-1
večerne plašče
japonskega kroja s kimono ro-
o o o kavi, naj kupi o o o
sedaj
za
polovično ceno
Angleškem skladišču
oblek, O. Bernatovič
v Ljubljani
Mestni trg šte. 5.

Leta 1777
Ustanovitev torčke
Ant. Bischoff
Trst
Vina
Žganja
Likerji
Brezalkoholne pijače
Čaji
Cenik zastoj

Modna trgovina Pavel Magdič, Ljubljana, Prešernove ulice št. 7.

Svilnato blago, baržunl. pliši in tenčice.
Čipkasto blago, pajčolani, čipkasti ovratniki, čipke, vložki, svilnate vezanine.

Jabots, Fichus, damski ovratniki in kravate.

Svilnati in baržunasti trakovi.

Posamenterija, porte in vrvice, resice, krepice in vrvice za tapetnike.

Krepi in flori za žalovanje.

Zlate in srebrne resice, čipke in vrvice.

Šerpe iz svile, čipk in volne.

Nogavice za dame, dekleta in otroke.

Jopice, hlačke, otroške perile in odeje za vezilke.

Oprava za novorojenčke, posteljne podloge iz kavluka.

Sukanec za šivanje, pletenje in vezanje. Gumbi in različne igle.

Različne podloge in potrebščine za krojače in šivilje.

Izriške čipke, vezene čipke in vložki.

Pajčolani za neveste, mirtovi venči.

Damsko perilo, spodnja krila, predpasniki in kopalne obleke. 2618-17

Medrol in potrebščine za modrce.

Glave rokavice in rokavice za uniformiranje, pletene, letne in zimске rokavice.

Kopalno perilo, dišave, milo in ustna voda.

Krtače za obleko, glavo in zobe.

Srajce za gospode in dečke, spodnje hlače, ovratniki, zapestnice, naprsniki in žepne rute.
Pravo Jägerovo normalno perilo, srajce Tricot, jopice in hlače.

Mrežaste in potne jopice, srajce, čepice in pasovi za sport.

Nogavice, naramnice, odeje in blazine za potovanje.

Kravate, gumbi za manšete.

Za lovce: televniki, nogovice, rokavice in dokolenice.

Ogrevalci za kolena, meče, prsi, hrbet, trebuh in glavo.

Nahrtniki, ovratniki, robci.

Narodni trakovi in zastave, narodne čepice, torbice in drugi domači narodni izdelki itd. itd.

Gospod! Čitajte novosti, ker so za Vas važne in koristne. Razpošiljam po poštne povzetju za K 12 50 krasno dobro in moderno opravo, obstoječo iz sledečih stvari: fina bela ali barvasta srajca poljubne številke, dobre spodnje hlače, lepo spalno srajco, ovratnik po želji, krasno kravato, par trpežnih nogavic, močno brisalno, izvrstne naramnice, 3 dobre žepne robce, vse v eni škatli lepo aranžirane. Pošiljam z obratno pošto. Za neugajajoče povrnem denar.